سُورَةُ الإِسۡرَاءِ
آيَاتُهَا ١١١ — تَرۡتِيبُهَا ١٧

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِيٓ أَسۡرَىٰ بِعَبۡدِهِۦ لَيۡلٗا مِّنَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ إِلَى الجزء ١٥ الحزب ٢٩
ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡأَقۡصَا ٱلَّذِي بَٰرَكۡنَا حَوۡلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنۡ ءَايَٰتِنَآۚ إِنَّهُۥ
هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ١ وَءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ وَجَعَلۡنَٰهُ
هُدٗى لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُواْ مِن دُونِي وَكِيلٗا ٢
ذُرِّيَّةَ مَنۡ حَمَلۡنَا مَعَ نُوحٍۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَبۡدٗا شَكُورٗا ٣
وَقَضَيۡنَآ إِلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ فِي ٱلۡكِتَٰبِ لَتُفۡسِدُنَّ فِي ٱلۡأَرۡضِ
مَرَّتَيۡنِ وَلَتَعۡلُنَّ عُلُوّٗا كَبِيرٗا ٤ فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ أُولَىٰهُمَا
بَعَثۡنَا عَلَيۡكُمۡ عِبَادٗا لَّنَآ أُوْلِي بَأۡسٖ شَدِيدٖ فَجَاسُواْ خِلَٰلَ
ٱلدِّيَارِۚ وَكَانَ وَعۡدٗا مَّفۡعُولٗا ٥ ثُمَّ رَدَدۡنَا لَكُمُ ٱلۡكَرَّةَ
عَلَيۡهِمۡ وَأَمۡدَدۡنَٰكُم بِأَمۡوَٰلٖ وَبَنِينَ وَجَعَلۡنَٰكُمۡ أَكۡثَرَ نَفِيرًا
٦ إِنۡ أَحۡسَنتُمۡ أَحۡسَنتُمۡ لِأَنفُسِكُمۡۖ وَإِنۡ أَسَأۡتُمۡ فَلَهَاۚ فَإِذَا
جَآءَ وَعۡدُ ٱلۡأٓخِرَةِ لِيَسُـُٔواْ وُجُوهَكُمۡ وَلِيَدۡخُلُواْ ٱلۡمَسۡجِدَ
كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَلِيُتَبِّرُواْ مَا عَلَوۡاْ تَتۡبِيرًا ٧



# SURAT AL-’ISRA’

Meccană

## Dintre obiectivele acestui capitol:

**Evidențierea perfecțiunii Mesajului încredințat lui Muhammed, conținând semne și binevestiri ale profeției, garanției și viitorului.**

## Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

**(1) Preamărirea, slava și lăuda lui Allah pentru puterea Sa de care nimeni altcineva nu este capabil. Căci El este Cel care l-a dus pe robul Său, Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), treaz, trup și suflet, în timpul nopții, de la Moscheea Al-Haram la Moscheea Beit Al-Maqdis, a cărei împrejmuire a binecuvântat-o cu roade și grâne și sălaș al profeților (pacea fie asupra lor); pentru a-i arăta din semnele Noastre doveditoare, ale puterii lui Allah Preaslăvitul. El este, cu adevărat, Cel care Aude Totul și nimic nu rămâne fără a fi auzit de El, și El este Cel care Vede Totul și nimic nu Îi rămâne ascuns Lui. (2) Și Noi i-am dat lui Moise (pacea fie asupra sa) Tora și am făcut-o o călăuză și o îndrumare pentru fiii lui Israel, zicându-le lor: „Nu luați afară de Mine un alt ocrotitor în grija căruia să vă puneți treburile voastre, ci încredeți-vă numai în Mine!„ (3) Voi sunteți dintre urmașii acelora pe care Noi i-am binecuvântat prin salvarea lor împreună cu Noe (pacea fie asupra sa) de înecul din timpul potopului. Așadar, amintiți-vă această binecuvântare și mulțumiți-I lui Allah Preaînaltul prin adorarea numai a Lui, Unicul, și supunerea numai față de El, și urmați-l întru aceasta pe Noe, căci el a fost, cu adevărat, un rob prea mult mulțumitor lui Allah, Preaînaltul . (4) Și Noi le-am vestit fiilor lui Israel și le-am făcut cunoscut lor în Tora că, fără îndoială, ei vor aduce în două rânduri stricăciune pe pământ, datorită păcătuirii și a semețirii lor. Și ei se vor ridica deasupra oamenilor cu mare nelegiuire și opresiune, întrecând limitele prin semețirea lor asupra acestora. (5) Și când va veni timpul celei dintâi dintre cele două stricăciuni [pe care ei o vor face pe pământ], Noi vom trimite împotriva lor robi de-ai Noștri dintre cei înzestrați cu mare putere, care îi vor ucide și îi vor alunga pe ei, și vor preumbla printre casele lor, distrugând tot ceea ce le iese în cale. Iar promisiunea lui Allah în această privință este împlinită, fără îndoială. (6) Apoi, când voi vă veți căi la Allah, Noi vă vom reda vouă stăpânirea și izbânda asupra acelor ce vă asupriseră pe voi, și vă vom înzestra cu și mai multe averi, după ce ele va fuseseră jefuite, și cu și mai mulți copii, după ce ei vă fuseseră luați prizonieri, și vă vom face o ceată și mai măreață decât cea a vrăjmașilor voștri. (7) „De veți plini fapte bune, o, voi, fii ai lui Israel, în modalitatea în care acestea vă sunt vouă cerute, răsplata pentru acestea nu se va răsfrânge decât asupra voastră înșivă, pentru că Allah nu este în nevoie de faptele voastre. Iar de veți plini fapte rele, tot asupra voastră se vor răsfrânge și consecințele acestora.„ Căci Allah nu beneficiază de pe urma faptelor voastre bune și nici nu este afectat de faptele voastre rele. Și când se va produce cea de-a doua stricăciune [pe care voi o veți face pe pământ], îi vom face pe vrăjmașii voștri stăpânitori peste voi, pentru a va pedepsi pe voi, și ei vor face ca întristarea să fie vizibilă pe chipurile voastre, când vă vor face pe voi să gustați din tot felul de înjosiri [și rușinări]. Și ei vor intra în Moscheea Beit Al-Maqdis și o vor distruge, așa cum au intrat și au distrus-o și prima oară, și pentru ca să distrugă cu desăvârșire toate ținuturile pe care le-au cucerit.**

## Dintre pildele acestor versete:

**1 - În expresia „Moscheea Al-Aqsa„ este un indiciu al intrării acesteia sub perimetrul reglementărilor islamice, întrucât moscheea este un loc pentru adorare aparținând musulmanilor. 2 - Evidențierea virtuților mulțumirilor [și recunoștinței arătate față de Allah] și urmarea exemplului celor mulțumitori dintre profeți și trimiși. 3 - Este din înțelepciunea lui Allah și din rânduiala Sa și aceea de a trimite asupra celor care fac stricăciune pe pământ pe alții care să pună stăpânire pe ei și să-i oprească [astfel] de la a mai săvârși stricăciune; pentru a se împlini înțelepciunea lui Allah întru îmbunătățire și reformare. 4 - Avertizarea acestei națiuni cu privire la săvârșirea de păcate, pentru a nu fi ajunși ei de cele care au fost abătute asupra neamului lui Israel, căci rânduiala lui Allah este una și aceeași și ea nu poate fi înlocuită și nici preschimbată.**

عَسَىٰ رَبُّكُمۡ أَن يَرۡحَمَكُمۡۚ وَإِنۡ عُدتُّمۡ عُدۡنَاۚ وَجَعَلۡنَا جَهَنَّمَ لِلۡكَٰفِرِينَ
حَصِيرًا ٨ إِنَّ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانَ يَهۡدِي لِلَّتِي هِيَ أَقۡوَمُ وَيُبَشِّرُ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ أَجۡرًا كَبِيرًا ٩
وَأَنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ أَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ عَذَابًا أَلِيمًا ١٠
وَيَدۡعُ ٱلۡإِنسَٰنُ بِٱلشَّرِّ دُعَآءَهُۥ بِٱلۡخَيۡرِۖ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ عَجُولًا ١١
وَجَعَلۡنَا ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ ءَايَتَيۡنِۖ فَمَحَوۡنَآ ءَايَةَ ٱلَّيۡلِ وَجَعَلۡنَآ ءَايَةَ
ٱلنَّهَارِ مُبۡصِرَةً لِّتَبۡتَغُواْ فَضۡلًا مِّن رَّبِّكُمۡ وَلِتَعۡلَمُواْ عَدَدَ
ٱلسِّنِينَ وَٱلۡحِسَابَۚ وَكُلَّ شَيۡءٖ فَصَّلۡنَٰهُ تَفۡصِيلًا ١٢ وَكُلَّ
إِنسَٰنٍ أَلۡزَمۡنَٰهُ طَٰٓئِرَهُۥ فِي عُنُقِهِۦۖ وَنُخۡرِجُ لَهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ كِتَٰبًا
يَلۡقَىٰهُ مَنشُورًا ١٣ ٱقۡرَأۡ كِتَٰبَكَ كَفَىٰ بِنَفۡسِكَ ٱلۡيَوۡمَ عَلَيۡكَ حَسِيبًا
١٤ مَّنِ ٱهۡتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهۡتَدِي لِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
عَلَيۡهَاۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبۡعَثَ
رَسُولًا ١٥ وَإِذَآ أَرَدۡنَآ أَن نُّهۡلِكَ قَرۡيَةً أَمَرۡنَا مُتۡرَفِيهَا فَفَسَقُواْ فِيهَا
فَحَقَّ عَلَيۡهَا ٱلۡقَوۡلُ فَدَمَّرۡنَٰهَا تَدۡمِيرًا ١٦ وَكَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِنَ ٱلۡقُرُونِ
مِنۢ بَعۡدِ نُوحٖۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرَۢا بَصِيرٗا ١٧



**(8) Poate că Domnul vostru, o, fii ai lui Israel, va fi îndurător cu voi, după această cruntă revanșă, dacă vă veți întoarce la El cu căință și veți plini fapte bune. Însă de vă veți întoarce din nou, și pentru a treia oară, sau de mult mai multe ori, la săvârșirea de stricăciune pe pământ, Ne vom întoarce și Noi la răzbunarea împotriva voastră. Și Noi am orânduit Gheena pentru cei fără de credință în Allah, ca un lăcaș din care ei nu vor putea ieși.**

**(9) Cu adevărat, acest Coran pogorât lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) călăuzește către cea mai bună cale, iar aceasta este calea islamului. Și îi binevestește pe dreptcredincioșii care plinesc fapte bune cu cele care îi vor bucura pe ei - o răsplată măreață pe care aceștia o vor avea de la Allah. (10) Și îi înștiințează pe cei care nu cred în Ziua de Apoi despre cele ce îi vor întrista pe ei, și anume chinul dureros pe care Noi li l-am pregătit în Ziua Învierii.**

**(11) Și omul, în ignoranța lui, atunci când se mâniază, se roagă pentru ceea ce este rău împotriva propriului suflet, a copiilor și averilor sale, tot astfel cum el se roagă și pentru bine. Și dacă ruga sa pentru ceea ce este rău ar fi acceptată, el și averile și urmașii săi ar fi distruși. Căci omul este făcut să fie grăbit și, astfel, el se grăbește în privința celor ce îl afectează pe el.**

**(12) Noi am făcut din noapte și din zi două semne, care să indice Unicitatea și Puterea lui Allah, întru diferențele existențe între alungirea și micșorarea lor, precum și a temperaturii crescute sau scăzute de-a lungul acestora. Și Noi am făcut noaptea întunecată, pentru tihnă și somn. Și am făcut ziua luminoasă pentru ca oamenii să poată vedea în decursul ei și pentru a purcede întru obținerea celor necesare traiului. Și acestea pentru ca voi să știți, prin alternarea lor, numărul anilor și a celor pe care voi le necesitați întru socotirea timpului lunilor și al zilelor și al orelor. Și Noi am tâlcuit toate lucrurile în cel mai clar [și limpede] mod, pentru a fi evidențiat cel întru adevăr, de cel nelegiuit. (13) Și fiece om este în permanență însoțit de faptele pe care le-a săvârșit, asemenea unui colier atârnat de gât, care nu se va dezlipi de el, până ce el va fi socotit pentru ele. Iar în Ziua Învierii vom scoate pentru el o carte care va cuprinde faptele sale, bune sau rele, în totalitatea lor, și pe care o va găsi deschisă, întinsă în fața sa. (14) Și în Ziua aceea Noi îi vom spune lui: „O, tu, omule! Citește cartea ta și judecă-te pe tine însuți pentru faptele tale! Căci în Ziua Judecății tu vei fi de ajuns ca socotitor pentru tine!”**

**(15) În privința celui care s-a lăsat călăuzit către credință, răsplata pentru călăuzirea sa nu este decât a lui, iar în ceea ce-l privește pe acela care s-a rătăcit, pedeapsa rătăcirii sale nu va fi primită decât de el însuși. Și niciun suflet nu va purta povara altuia; iar Noi nu am chinuit niciodată vreun neam înainte de a avea o dovadă limpede împotriva lui, prin trimiterea de profeți pentru ei. (16) Și dacă Noi am voi să nimicim o cetate datorită nelegiuirii ei, le-am porunci celor împresurați de binecuvântări să se supună Nouă. Însă ei nu se vor supune, ci, dimpotrivă, ei vor fi nelegiuiți și vor ieși de sub supunerea față de Allah. Atunci, ei vor merita cu adevărat pedeapsa distrugerii și Noi îi vom nimici, făcându-i să dispară. (17) Și câte neamuri mincinoase am nimicit Noi după Noe, asemenea lui ‘Ad și Thamud! Iar Domnul tău o, profetule, este îndeajuns Știutor și Văzător al păcatelor supușilor Săi; nimic din acestea nu îi rămân Lui ascunse și El îi va răsplăti pentru ele.**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Cel care s-a lăsat îndrumat de călăuzirea Coranului este dintre cei mai integri, fermi și călăuziți oameni, în tot ceea ce îl privește. 2 - Avertizarea cu privire la a face rugi rele împotrivă sinelui și a propriilor copii. 3 - În diferențierea nopții și a zilei, prin sporirea sau micșorarea timpului lor și prin succedarea lor, precum și în lumina zilei și a întunericului nopții, se află un indiciu al Unicității lui Allah, al existenței Sale și al perfecțiunii cunoașterii Sale și a puterii Sale. 4 - Versetele repetă în mod succesiv principiul responsabilității personale, ca o formă de dreptate de la Allah și o îndurare arătată de El supușilor Săi.**

مَّن كَانَ يُرِيدُ ٱلۡعَاجِلَةَ عَجَّلۡنَا لَهُۥ فِيهَا مَا نَشَآءُ لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ
جَعَلۡنَا لَهُۥ جَهَنَّمَ يَصۡلَىٰهَا مَذۡمُومٗا مَّدۡحُورٗا ١٨ وَمَنۡ أَرَادَ
ٱلۡأٓخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعۡيَهَا وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ كَانَ
سَعۡيُهُم مَّشۡكُورٗا ١٩ كُلّٗا نُّمِدُّ هَٰٓؤُلَآءِ وَهَٰٓؤُلَآءِ مِنۡ
عَطَآءِ رَبِّكَۚ وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحۡظُورًا ٢٠ ٱنظُرۡ كَيۡفَ
فَضَّلۡنَا بَعۡضَهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ وَلَلۡأٓخِرَةُ أَكۡبَرُ دَرَجَٰتٖ وَأَكۡبَرُ
تَفۡضِيلٗا ٢١ لَّا تَجۡعَلۡ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَقۡعُدَ مَذۡمُومٗا مَّخۡذُولٗا
ربع الحزب ٢٩ ٢٢ ۞ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُ وَبِٱلۡوَٰلِدَيۡنِ إِحۡسَٰنًاۚ إِمَّا
يَبۡلُغَنَّ عِندَكَ ٱلۡكِبَرَ أَحَدُهُمَآ أَوۡ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُل لَّهُمَآ
أُفّٖ وَلَا تَنۡهَرۡهُمَا وَقُل لَّهُمَا قَوۡلٗا كَرِيمٗا ٢٣ وَٱخۡفِضۡ لَهُمَا
جَنَاحَ ٱلذُّلِّ مِنَ ٱلرَّحۡمَةِ وَقُل رَّبِّ ٱرۡحَمۡهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
صَغِيرٗا ٢٤ رَّبُّكُمۡ أَعۡلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمۡۚ إِن تَكُونُواْ صَٰلِحِينَ
فَإِنَّهُۥ كَانَ لِلۡأَوَّٰبِينَ غَفُورٗا ٢٥ وَءَاتِ ذَا ٱلۡقُرۡبَىٰ حَقَّهُۥ
وَٱلۡمِسۡكِينَ وَٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرۡ تَبۡذِيرًا ٢٦ إِنَّ ٱلۡمُبَذِّرِينَ
كَانُوٓاْ إِخۡوَٰنَ ٱلشَّيَٰطِينِۖ وَكَانَ ٱلشَّيۡطَٰنُ لِرَبِّهِۦ كَفُورٗا ٢٧



**18 Aceluia care, prin faptele sale evlavioase, caută obținerea avantajelor vieții lumești, fără a crede în Viața de Apoi, și fără a o lua în considerare, Noi îi vom da degrabă în ea ceea ce Noi voim dintre binecuvântări, ci nu ceea ce el însuși voiește. Apoi, Noi îi vom destina lui Iadul, în care va pătrunde și de a cărui arșița va suferi în Ziua Judecății, fiind respins de sub Îndurarea lui Allah, ca o înjosire pentru alegerea de către el a vieții lumești și a tăgăduirii Vieții de Apoi.**

**19 Iar acelora care voiesc răsplata Lumii de Apoi, prin plinirea de fapte bune și care au purces întru aceasta fără fățărnicie și fără căutare a faimei, urmând cele pe care Allah le-a prescris lor întru credința în El, le va fi acceptată de către Allah purcederea lor și îi va răsplăti pentru ea.**

**20 O, tu, profetule! Și Noi le vom spori fiecăruia dintre aceștia, atât celui nelegiuit, cât și celui pios, din Harul Nostru, fără oprire, căci darurile Domnului tău nu sunt oprite nimănui în această viață lumească, indiferent dacă el este un om smerit sau un nelegiuit. 21 O, tu, profetule! Privește cum Noi i-am ales pe unii înaintea altora în viața lumească, în privință îndestulării, cât și a statutului lor, însă treptele binecuvântărilor Lumii de Apoi sunt și mai înalte decât cele ale vieții lumești și sunt și mai mult diferențiate; așadar, dreptcredinciosul să le caute pe acestea și să ia aminte.**

**22 „Nu pune, o, tu, robule lângă Allah un alt zeu pe care să-l adori împreună cu El, ca să nu fii tu înjosit de Allah și de supușii Săi cei drepți și credincioși, fără a-ți mai rămâne vreo formă de apreciere din partea lor, alungat și fără niciun ajutor. 23 Și Domnul tău a orânduit, o, tu, robule, să nu fie adorat nimeni altcineva în afară de El și a poruncit buna purtare cu părintii voștri, mai ales atunci când bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe ei amândoi, lângă tine. Nu te mânia tu pe ei, spunând ceva ce ar indica aceasta, și nici nu îi mustră pe ei, și nici nu le spune vorbe greșite, ci spune-le lor vorbe cuviincioase, blânde și binevoitoare.**

**24 Și fii umili față de ei, arătând smerenie și îndurare și spune: „Doamne, fii îndurător cu ei, căci ei au avut grijă de mine și m-au crescut când eu eram mic.” 25 Domnul vostru, o, oameni, știe mai bine sinceritatea și devoțiunea aflată în sinea voastră întru adorare și plinirea de fapte bune, și arătarea ascultării și bunei-cuviințe față de părinți. Iar dacă intențiile voastre pentru actele de adorare, precum și în interacțiunea voastră cu părinții voștri, și în toate celelalte fapte ale voastre, au fost bune și sincere, El, Preaslăvitul, este Iertător cu aceia care se întorc la El cu căință. Iar aceluia care s-a căit pentru neajunsurile anterioare în supunerea față de Domnul său, sau față de părinții săi, Allah l-a iertat. 26 „Și dă-i tu, o, dreptcredinciosule, aceluia care ți-e rudă ceea ce i se cuvine întru păstrarea legăturilor de rudenie, și dă-i și sărmanului nevoiaș, și dă-i și călătorului de pe drum, rămas fără mijloacele de supraviețuire necesare, dar nu cheltui din averea ta întru păcătuire și nici risipire.**

**27 Cu adevărat, cei ce cheltuie din banii lor întru păcătuire și cei risipitori sunt frații șeitanilor, pe care îi urmează atunci când îi îndeamnă la extravaganță și risipă, iar Șeitan este nerecunoscător față de Domnului său, și nu îndeamnă decât la ceea ce Îl mâniază pe El!”**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Se impune ca omul să plinească tot ceea ce îi stă în putere din ceea ce este bun și să intenționeze [măcar] plinirea binelui care nu este în stare să îl plinească [la un moment dat], pentru a fi răsplătit pentru aceasta. 2 - Nu se cuvine ca binecuvântările primite în viața lumească să fie luate drept un indiciu absolut al Mulțumirii lui Allah Preaînaltul [față de cel căruia i le dăruiește], întrucât provizia vieții lumești poate fi dobândită de oricine, chiar și dacă urmărea acestui fapt ar fi [poate] pedeapsa lui Allah. 3 - Bunăcuviința arătată față de părinți este o obligație definitivă și permanentă, de vreme ce Allah a asociat mulțumirea și recunoștință față de aceștia cu mulțumirea și recunoștință arătată față de El, indicând statutul lor privilegiat. 4 - Islamul interzice risipa, consumarea banilor în mod ostentativ însemnând, de fapt, cheltuirea acestora într-o modalitate nedreaptă.**

وَإِمَّا تُعۡرِضَنَّ عَنۡهُمُ ٱبۡتِغَآءَ رَحۡمَةٖ مِّن رَّبِّكَ تَرۡجُوهَا فَقُل لَّهُمۡ قَوۡلٗا
مَّيۡسُورٗا ٢٨ وَلَا تَجۡعَلۡ يَدَكَ مَغۡلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبۡسُطۡهَا
كُلَّ ٱلۡبَسۡطِ فَتَقۡعُدَ مَلُومٗا مَّحۡسُورًا ٢٩ إِنَّ رَبَّكَ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ
لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرَۢا بَصِيرٗا ٣٠ وَلَا تَقۡتُلُوٓاْ
أَوۡلَٰدَكُمۡ خَشۡيَةَ إِمۡلَٰقٖۖ نَّحۡنُ نَرۡزُقُهُمۡ وَإِيَّاكُمۡۚ إِنَّ قَتۡلَهُمۡ كَانَ
خِطۡـٔٗا كَبِيرٗا ٣١ وَلَا تَقۡرَبُواْ ٱلزِّنَىٰٓۖ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةٗ وَسَآءَ
سَبِيلٗا ٣٢ وَلَا تَقۡتُلُواْ ٱلنَّفۡسَ ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلۡحَقِّۗ
وَمَن قُتِلَ مَظۡلُومٗا فَقَدۡ جَعَلۡنَا لِوَلِيِّهِۦ سُلۡطَٰنٗا فَلَا يُسۡرِف فِّي
ٱلۡقَتۡلِۖ إِنَّهُۥ كَانَ مَنصُورٗا ٣٣ وَلَا تَقۡرَبُواْ مَالَ ٱلۡيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِي
هِيَ أَحۡسَنُ حَتَّىٰ يَبۡلُغَ أَشُدَّهُۥۚ وَأَوۡفُواْ بِٱلۡعَهۡدِۖ إِنَّ ٱلۡعَهۡدَ كَانَ
مَسۡـُٔولٗا ٣٤ وَأَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ إِذَا كِلۡتُمۡ وَزِنُواْ بِٱلۡقِسۡطَاسِ ٱلۡمُسۡتَقِيمِۚ
ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلٗا ٣٥ وَلَا تَقۡفُ مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٌۚ إِنَّ
ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡبَصَرَ وَٱلۡفُؤَادَ كُلُّ أُوْلَٰٓئِكَ كَانَ عَنۡهُ مَسۡـُٔولٗا ٣٦
وَلَا تَمۡشِ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَرَحًاۖ إِنَّكَ لَن تَخۡرِقَ ٱلۡأَرۡضَ وَلَن تَبۡلُغَ
ٱلۡجِبَالَ طُولٗا ٣٧ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُۥ عِندَ رَبِّكَ مَكۡرُوهٗا ٣٨



**(28) Și dacă tu nu le oferi lor, întrucât tu nu deții nimic să le poți da, în vreme ce aștepți deschiderea de către Allah a porților îndestulării Sale, spune-le lor o vorbă prietenoasă și bună, precum o rugă rostită pentru ei ca Allah să le sporească proviziile oferite lor sau promițându-le că le vei oferi lor atunci când Allah te va îndestula pe tine cu [aceste] bunuri. (29) Și nu-ți reține mână de la a cheltui și nici nu fi risipitor întru aceasta, astfel încât oamenii nici să nu te acuze că ești zgârcit, dacă te-ai oprit de la a cheltui; și oprește-te de la a cheltui cu extravaganța, astfel încât să nu mai rămâi tu cu nimic din ce ai putea oferi. (30) Cu adevărat, Domnul tău sporește cele de trebuință cui voiește El, sau le împuținează cui El voiește, în virtutea unei înțelepciuni mărețe. El este Bine Știutor al robilor Săi și Atoatevăzător. Și nimic din ce-i privește pe aceștia nu Îi rămâne Lui ascuns, și El face ca porunca Să să pogoare asupra lor, întocmai cum El voiește. (31) Și nu vă omorâți copiii de frica sărăciei în viitor, atunci când va trebui să le oferiți cele necesare traiului! Noi ne asumăm responsabilitatea îndestulării lor. Iar omorârea lor, fără a avea ei vreun păcat sau vreo vină care să impună uciderea lor, este un păcat mare. (32) Și nu vă apropiați de preacurvie, și depărtați-vă de cele ce vă îndeamnă la aceasta, căci ea este o faptă îngrozitor de josnică și un drum foarte rău, de vreme ce induce nerecunoașterea legăturilor de rudenie și atrage pedeapsa lui Allah. (33) Și nu luați sufletul pe care Allah l-a protejat prin intermediul credinței sau al [pactului oferirii] siguranței, decât dacă a meritat uciderea, datorită apostaziei sau prin comiterea adulterului după căsătorie, sau prin legea talionului. Iar cel care a nedreptățit un om, ucigându-l fără un motiv întemeiat, care să permită uciderea lui, atunci Noi îi dăm putere celui înrudit cu el asupra ucigașului, sau și el poate cere uciderea acestuia prin legea talionului. El poate, de asemenea, să-l ierte pe ucigaș fără a cere ceva în schimb, și-l poate, de asemenea, ierta [absolvindu-l de legea talionului], dar pretinzând o răscumpărare. Însă acestuia nu îi este permis să întreacă limitele permise de către Allah pentru a acționa împotriva ucigașului, și nici să-l ucidă altfel decât el a ucis, și nici să ucidă pe altcineva în afară de ucigaș. Și el este ajutat și sprijinit [de către Allah]. (34) Și nu folosiți averea copilului [orfan] al cărui tată a murit, decât pentru ceea ce este bun pentru el în sensul sporiri și păstrării ei, pană ce el ajunge la vârsta deplinătății rațiunii și a înțelepciunii. Și țineți legământul aflat între voi și Allah, precum și a înțelegerilor aflate între voi și supușii Săi, fără a le încălca, și fără a le micșora. Căci Allah îl va întreba în Ziua Judecății pe cel care se leagă în privința unui legământ: oare a fost el fidel legământului său pentru a fi răsplătit, sau l-a încălcat pentru a fi pedepsit. (35) Și pliniți măsura, când măsurați pentru ceilalți, fără vreun deficit, și cântăriți cu o balantă dreaptă, care nu micșorează și nici nu subevaluează nimic! Acesta măsurare și cântărire completă este mai bună pentru voi, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, și consecința ei va fi [cu siguranță] mai bună decât înșelăciunea prin deficitul în măsurare și cântărire. (36) Și nu urma tu, o, omule, cele în privința cărora nu ai cunoștință, urmând presupunerilor și bănuielilor, căci omul este responsabil de modul în care își folosește auzul și văzul și inima, întru ceea ce este bun sau întru ceea ce este rău; și, astfel, el va fi răsplătit pentru ceea ce este bun și pedepsit pentru ceea ce este rău. (37) Și nu purcede pe pământ cu semeție și îngâmfare, căci chiar și dacă tu vei merge semețindu-te, nu vei putea despica pământul prin mersul tău și nici nu vei atinge cu fruntea ta unde ajung crestele munților, ca mărime și înălțime! Și atunci pentru ce oare să te semețești tu?! (38) Toate cele amintite anterior sunt rele și sunt urâte de Domnul tău, o, omule, și sunt interzise. Iar Allah nu este mulțumit de cel ce le dă curs, ci, dimpotrivă, se mâniază pe el.**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Manierele alese cu privire la refuzul rudelor cu blândețe, și promisiunea lor într-un mod delicat de a le oferi lor atunci când lucrurile vor fi ușurate, și scuzarea față de ei într-o modalitate potrivită. 2 - Allah este mai Îndurător cu copiii decât proprii lor părinți, de vreme ce El i-a oprit pe părinți să-și ucidă copiii de teama sărăciei și Și-a asumat oferirea celor necesare traiului pentru ei toți. 3 - În aceste versete se află o evidență a faptului că dreptul de a ucide [pe cel ce merită aceasta] aparține doar celui ce deține puterea legislativă, și aceasta nu este aplicată decât prin permisiunea sa, iar dacă el a decis absolvirea de pedeapsă, legea talionului este anulată. 4 - Din bunătatea și îndurarea lui Allah arătată față de orfan este și aceea că i-a poruncit tutorelui acestuia protejarea lui și a averii lui, precum și conservarea și sporirea acesteia, până ce el ajunge în putere.**

ذَٰلِكَ مِمَّآ أَوۡحَىٰٓ إِلَيۡكَ رَبُّكَ مِنَ ٱلۡحِكۡمَةِۗ وَلَا تَجۡعَلۡ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا
ءَاخَرَ فَتُلۡقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومٗا مَّدۡحُورًا ٣٩ أَفَأَصۡفَىٰكُمۡ رَبُّكُم
بِٱلۡبَنِينَ وَٱتَّخَذَ مِنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ إِنَٰثًاۚ إِنَّكُمۡ لَتَقُولُونَ قَوۡلًا عَظِيمٗا ٤٠
وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَا فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ لِيَذَّكَّرُواْ وَمَا يَزِيدُهُمۡ إِلَّا نُفُورٗا ٤١
قُل لَّوۡ كَانَ مَعَهُۥٓ ءَالِهَةٞ كَمَا يَقُولُونَ إِذٗا لَّٱبۡتَغَوۡاْ إِلَىٰ ذِي ٱلۡعَرۡشِ سَبِيلٗا
٤٢ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوّٗا كَبِيرٗا ٤٣ تُسَبِّحُ لَهُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ
ٱلسَّبۡعُ وَٱلۡأَرۡضُ وَمَن فِيهِنَّۚ وَإِن مِّن شَيۡءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمۡدِهِۦ وَلَٰكِن
لَّا تَفۡقَهُونَ تَسۡبِيحَهُمۡۚ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورٗا ٤٤ وَإِذَا قَرَأۡتَ
ٱلۡقُرۡءَانَ جَعَلۡنَا بَيۡنَكَ وَبَيۡنَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ حِجَابٗا
مَّسۡتُورٗا ٤٥ وَجَعَلۡنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ أَكِنَّةً أَن يَفۡقَهُوهُ وَفِيٓ ءَاذَانِهِمۡ
وَقۡرٗاۚ وَإِذَا ذَكَرۡتَ رَبَّكَ فِي ٱلۡقُرۡءَانِ وَحۡدَهُۥ وَلَّوۡاْ عَلَىٰٓ أَدۡبَٰرِهِمۡ نُفُورٗا ٤٦
نَّحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَا يَسۡتَمِعُونَ بِهِۦٓ إِذۡ يَسۡتَمِعُونَ إِلَيۡكَ وَإِذۡ هُمۡ نَجۡوَىٰٓ
إِذۡ يَقُولُ ٱلظَّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلٗا مَّسۡحُورًا ٤٧ ٱنظُرۡ
كَيۡفَ ضَرَبُواْ لَكَ ٱلۡأَمۡثَالَ فَضَلُّواْ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ سَبِيلٗا ٤٨
وَقَالُوٓاْ أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمٗا وَرُفَٰتًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ خَلۡقٗا جَدِيدٗا ٤٩



**(39) Poruncile, interdicțiile și reglementările
dezvăluite ție sunt o revelație de la Domnul tău. Și
să nu iei tu, o, omule, un alt dumnezeu împreună cu
Allah întru adorare, pentru a nu fi astfel aruncat în
Gheena în ziua Judecății, mustrat de propriul tău
sine precum și de ceilalți oameni, și depărtat de tot
ceea ce este bun! (40) O, voi, cei care susțineți că
îngerii ar fi fiicele lui Allah, oare v-a ales Domnul
vostru pentru voi numai băieți, o, idolatrilor, și a
luat pentru Sine fiice dintre Îngeri? Mult Preaînalt
este Allah față de cele pe care voi le spuneți. Iar
voi rostiți despre Allah un cuvânt îngrozitor de
urât, asociindu-I lui un fiu și susținând că El
ar avea fiice, persistând în necredința voastră
față de Allah. (41) Noi am tâlcuit în acest Coran
prescripții și învățături și pilde, pentru ca ei să ia
aminte, și să urmeze cele ce le sunt benefice lor,
depărtându-se de ceea ce este nociv. Însă pentru
aceia a căror natură înnăscută bună și dreaptă
este alterată, aceasta nu face decât să le sporească
lor îndepărtarea și repulsia față de adevăr.
(42) Spune-le, o, tu, profetule, acestor politeiști:
„Dacă ar fi alături de Allah Preaînaltul și alți
zei-așa după cum ei pretind în mod mincinos
– acei pretinși zei ar fi căutat o cale către Allah,
Stăpânul Tronului, pentru a-L subjuga pe El și
a Îi lua stăpânirea!” (43) Allah Preaslăvitul este
mult prea sus și prea Sfânt față de cele prin care
Îl descriu politeiștii! Și mult prea înălțat deasupra
tuturor celor pe care ei le pretind. (44) Pe Allah Îl
preamăresc cele șapte ceruri și Îl preamărește și
pământul și Îl preamăresc și toate făpturile ce se
află în ceruri și pre pământ. Și nu există nimic care să nu-L elogieze pe El și să nu-L preamărească, aducându-I
laude, însă voi nu pricepeți modalitatea în care ele Îl preamăresc [pe El]. Căci voi nu înțelegeți decât elogierea celor
cel Îl preamăresc pe limba voastră. Iar El, Preaînaltul, este Blând și nu grăbește pedeapsa celor care o merită, și este
Iertător cu cei care se căiesc Lui. (45) Și atunci când tu, o, profetule, citești Coranul, și ei aud restricțiile și învățăturile
cuprinse de acesta, Noi punem un văl nevăzut între tine și între cei care nu cred în Ziua Învierii, care îi oprește pe ei
de la priceperea Coranului, ca o pedeapsă pentru respingerea și refuzarea de către ei [a adevărului]. (46) Și Noi punem
peste inimile lor acoperăminte, astfel încât ei să nu înțeleagă Coranul, iar în urechile lor am pus o greutate, pentru ca
ei să nu-l poată auzi într-o modalitate benefică lor. Iar când tu Îl pomenești în Coran numai pe Domnul tău, Unicul,
și nu îi pomenești și pe zeii presupuși de ei, ei întorc spatele, îndepărtându-se, fugind și ferindu-se de devoțiunea și
sinceritatea întru credința în Unicitatea lui Allah. (47) Noi știm prea bine cum ascultă Coranul mai marii lor, fără a
voi călăuzirea prin intermediul său. Ei, dimpotrivă, atunci când ascultă recitarea ta, voiesc doar să te ia în bătaie
de joc și să se distreze pe seama ta. Și Noi știm minciunile pe care le șușotesc între ei, precum și stavilele puse de ei,
atunci când cei ce și-au nedreptățit propriile suflete prin urmărea necredinței zic: „O, oameni, voi nu urmați decât un
bărbat vrăjit, a cărui minte este încurcată!” (48) Privește și minunează-te, o, tu, profetule, cu câte atribute înjositoare
ei te-au descris! Și ei s-au rătăcit astfel de la adevăr și au rămas în incertitudine și nu mai pot fi astfel călăuziți către
Adevăr. (49) Politeiștii spun, negând învierea: „Oare după ce noi vom muri și vom fi devenit niște oase și vor fi putrezit
trupurile noastre, vom mai fi noi înviați din nou?! Cu adevărat, acesta nu este un lucru cu putință.”**

**Dintre pildele acestor versete:** **1 - Susținerea faptului că îngerii sunt fiicele lui Allah este o cruntă clevetire și o vorbă ce cuprinde un păcat major la Allah Cel Preaputernic. 2 - Pe cei mai mulți dintre oameni semnele lui Allah nu îi sporesc decât o și mai mare aversiune, datorită urii lor împotriva adevărului și a dragostei lor pentru nelegiuirea în care ei se aflaseră mai înainte. 3 - Nu există nicio făptură în ceruri și nici pe pământ, decât preaslăvindu-L pe Allah Preaînaltul, și astfel, omul ar trebui să fie preocupat în a nu se lăsa depășit de nicio altă creatură în preaslăvirea [lui Allah]. 4 - Din blândețea și îndurarea lui Allah asupra robului Său se numără și aceea că El nu îi grăbește acestuia pedeapsa pentru ignoranța sa și un comportament neadecvat, pentru că îndurarea Sa a întrecut mânia Lui.**

نصف الحزب ٢٩

۞ قُلْ كُونُوا۟ حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِى
صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا ۖ قُلِ ٱلَّذِى فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ
فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰٓ أَن
يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِۦ وَتَظُنُّونَ
إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُل لِّعِبَادِى يَقُولُوا۟ ٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ۚ
إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ يَنزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ كَانَ لِلْإِنسَٰنِ عَدُوًّا
مُّبِينًا ﴿٥٣﴾ رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ
يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِمَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ عَلَىٰ
بَعْضٍ ۖ وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ٱدْعُوا۟ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن
دُونِهِۦ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ ٱلضُّرِّ عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ
ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ ٱلْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ
وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُۥ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُۥٓ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ
مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ
أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِى ٱلْكِتَٰبِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾



**(50) Spune-le lor, o, profetule: „O, voi, politeiștilor, de veți putea, fiți voi asemenea pietrelor în tăria lor și fiți asemenea fierului în puterea sa, însă aceasta nu vă va sta vouă în putință.**

**(51) Sau fiți asemenea unei alte creații, mai mărețe, din cele pe care voi le considerați mari în piepturile voastre!„ Căci Allah vă va face pe voi din nou așa cum v-a făptuit prima oară și vă va învia din nou așa cum v-a creat la început. Iar acei îndărătnici vor zice: „Cine ne va face pe noi [să fim] din nou după moartea noastră?” Spune-le lor: „ Vă va face pe voi din nou Acela care v-a creat pe voi și prima oară, din neant!” Și ei își vor clătina batjocoritor capetele către tine zicând neîncrezători: „Și când va fi această facere din nou?!” Răspunde-le lor: „S-ar putea să fie în curând! Căci toate ce vor veni sunt aproape.”**

**(52) Allah vă făgăduiește vouă o Zi în care El vă va chemă la locul adunării, iar voi Îi veți răspunde, supunându-vă poruncii Lui, preamărindu-L pe El, și crezând că voi nu ați rămas în pământ decât un timp [foarte] scurt.**

**(53) Și spune-le robilor Mei care cred în Mine să spună vorbe frumoase atunci când vorbesc între ei, și să se ferească de cuvintele rele și respingătoare; căci Șeitan trage foloase din acestea și îi împinge pe ei spre ceea ce va afecta atât viața lor lumească, cât și Viața de Apoi. Cu adevărat, Șeitan este un dușman învederat al omului și de aceea trebuie să se ferească de el!**

**(54) Domnul vostru, o, voi, oameni, vă cunoaște mai bine pe voi și nimic în ceea ce vă privește nu Îi rămâne ascuns. Dacă El voiește să vă arate îndurare, va fi milostiv cu voi, călăuzindu-vă către credință și fapte bune; iar dacă El voiește să vă pedepsească, vă va osândi pe voi, rătăcindu-vă de la credință și lăsându-vă să muriți necredincioși. Și Noi nu te-am trimis pe tine, o, profetule, că să fii răspunzător pentru ei și să-i obligi la credință, oprindu-i de la necredință și socotindu-le faptele lor. Ci tu nu ești numai un sol, vestind cele care ți-au fost poruncite de către Allah.**

**(55) Și Domnul tău, o, profetule, îi cunoaște mai bine pe toți cei din ceruri, precum și pe cei de pre pământ, și cunoaște situația lor, precum și ceea ce ei merită. Noi i-am ales pe unii dintre profeți înaintea altora, favorizându-i printr-un număr mare de adepți și prin pogorârea Scripturilor. Și Noi i-am dat și lui David o Scriptură în care sunt Psalmii .**

**(56) Spune-le, o, tu, profetule, acestor idolatri: „O, voi, politeiștilor, chemați-i atunci când cade asupra voastră o nenorocire pe zeii care susțineți că ar exista afară de Allah. Ei nu vă vor putea apăra de rău, și nici nu-l pot îndrepta de la voi către altcineva, pentru că ei sunt neputincioși! Iar cel care este în neputință, nu poate fi dumnezeu.**

**(57) Aceia pe care ei îi cheamă dintre îngeri, precum și alții asemenea lor, sunt ei înșiși în căutarea faptelor bune care să-i apropie cât mai mult de Allah, și se întrec întru plinirea de fapte de supunere care să le garanteze apropierea de Allah. Și nădăjduiesc ca El să arate îndurarea față de ei și se tem să nu îi pedepsească pe ei, căci chinul Domnului tău, o, profetule, este cu adevărat de temut.**

**(58) Nu există nicio cetate sau oraș pe care Noi să nu o nimicim prin pogorârea asupra ei a pedepsei și nimicirii în viața lumească, ca urmare a necredinței lor. Sau fără a-i încerca Noi pe ei cu o pedeapsă aspră, prin uciderea lor, precum și în alte modalități, datorită necredinței lor. Această nimicire și pedeapsa pogorâte asupra lor sunt o poruncă divină, scrisă în Tablele cele bine păstrate.**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Vorba frumoasă este o chemare pentru fiece comportament frumos și fapta bună; căci cel care își stăpânește vorbele, obține astfel controlul asupra a tot ceea ce îl privește pe el.**

**2 - Favorizarea de către Allah a anumitor profeți asupra altora în virtutea Științei și Înțelepciunii Sale divine.**

**3 - Allah nu voiește de la supușii Săi decât ceea ce este bun pentru ei, și nu le poruncește decât acelea în care se află un beneficiu pentru ei. 4 - Indiciul iubirii omului față de Allah este acela că robul Său se străduiește întru plinirea tuturor faptelor care îl apropie de El, și se întrece întru apropierea față de El, prin sinceritate și devoțiune.**

وَمَا مَنَعَنَآ أَن نُّرۡسِلَ بِٱلۡأٓيَٰتِ إِلَّآ أَن كَذَّبَ بِهَا ٱلۡأَوَّلُونَۚ
وَءَاتَيۡنَا ثَمُودَ ٱلنَّاقَةَ مُبۡصِرَةٗ فَظَلَمُواْ بِهَاۚ وَمَا نُرۡسِلُ بِٱلۡأٓيَٰتِ
إِلَّا تَخۡوِيفٗا ٥٩ وَإِذۡ قُلۡنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِٱلنَّاسِۚ وَمَا جَعَلۡنَا
ٱلرُّءۡيَا ٱلَّتِيٓ أَرَيۡنَٰكَ إِلَّا فِتۡنَةٗ لِّلنَّاسِ وَٱلشَّجَرَةَ ٱلۡمَلۡعُونَةَ
فِي ٱلۡقُرۡءَانِۚ وَنُخَوِّفُهُمۡ فَمَا يَزِيدُهُمۡ إِلَّا طُغۡيَٰنٗا كَبِيرٗا ٦٠
وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبۡلِيسَ
قَالَ ءَأَسۡجُدُ لِمَنۡ خَلَقۡتَ طِينٗا ٦١ قَالَ أَرَءَيۡتَكَ هَٰذَا ٱلَّذِي
كَرَّمۡتَ عَلَيَّ لَئِنۡ أَخَّرۡتَنِ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ لَأَحۡتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلٗا ٦٢ قَالَ ٱذۡهَبۡ فَمَن تَبِعَكَ مِنۡهُمۡ فَإِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمۡ جَزَآءٗ مَّوۡفُورٗا ٦٣ وَٱسۡتَفۡزِزۡ مَنِ ٱسۡتَطَعۡتَ
مِنۡهُم بِصَوۡتِكَ وَأَجۡلِبۡ عَلَيۡهِم بِخَيۡلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكۡهُمۡ
فِي ٱلۡأَمۡوَٰلِ وَٱلۡأَوۡلَٰدِ وَعِدۡهُمۡۚ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ إِلَّا
غُرُورًا ٦٤ إِنَّ عِبَادِي لَيۡسَ لَكَ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَٰنٞۚ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ وَكِيلٗا ٦٥ رَّبُّكُمُ ٱلَّذِي يُزۡجِي لَكُمُ ٱلۡفُلۡكَ فِي
ٱلۡبَحۡرِ لِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِكُمۡ رَحِيمٗا ٦٦



**(59) Şi Noi nu am oprit semnele palpabile care să probeze profeția trimisului, care sunt cerute de către politeiști, precum învierea morților și cele asemănătoare acesteia, decât pentru faptul că Noi le-am pogorât națiunilor de mai înainte, însă ei le-au luat drept minciuni. Şi Noi i-am dat neamului Thamud un semn măreț și vizibil, care a fost cămila, însă ei nu au crezut în ea, și astfel Noi le-am grăbit pedeapsa lor. Şi Noi nu trimitem semne cu trimișii Noștri, decât ca o avertizare pentru neamurile lor, poate că se vor supune.**

**(60) Şi amintește-ți, o, tu, profetule, atunci când Noi ți-am spus: „Domnul tău îi cuprinde pe oameni cu puterea Sa, și ei sunt în Mâna Sa. Şi El este Cel care te ferește de ei, așadar vestește tu cele ce ți s-au poruncit să transmiți. Şi Noi nu am orânduit cele pe care ți le-am arătat ție în Noaptea călătoriei nocturne [Noaptea de Isra'], decât ca un test pentru oameni – oare vor crede sau vor lua acestea drept minciună? Şi Noi nu am făcut pomul cel blestemat [pomul de Zaqqum] menționat în Coran și care încolțește din fundul Iadului, decât ca o încercare pentru ei. Şi dacă ei nu vor crede în aceste două semne, nu vor crede nici în altele în afara lor. Şi Noi îi avertizăm astfel prin pogorârea semnelor, însă acestea nu fac decât să le sporească necredința și persistența în rătăcirea lor.**

**(61) Şi adu-ți aminte, o, tu, profetule, atunci când Noi le-am zis îngerilor: „Prosternați-vă înaintea lui Adam!", în formă de salut [și apreciere], ci nu sub formă de adorare. Şi toți s-au conformat și s-au prosternat lui, în afară de Iblis, care s-a semețit și a zis: „Să mă prosternez eu dinaintea aceluia pe care Tu l-ai creat din lut, în vreme ce pe mine m-ai creat din Foc?! Eu, cu adevărat, sunt mai nobil decât el." (62) Şi Iblis i-a zis Domnului său: „Oare vezi Tu această creatură pe care ai cinstit-o mai mult decât pe mine, poruncindu-mi mie să mă prosternez ei? Dacă Tu mă vei lăsa pe mine viu până la sfârșitul lumii, îi voi aduce pe toți urmașii lui sub stăpânirea mea, și îi voi rătăci pe ei de la calea Ta cea dreaptă, afară de puțini [dintre ei], care au fost puși la adăpost de mine, iar aceștia sunt supușii Tăi cei dreptcredincioși." (63) Domnul sau i-a spus lui: „Pleacă tu și cine te va urma pe tine dintre ei, căci Gheena va fi răsplata ta și răsplata lor – o răsplata completă și din abundență pentru faptele voastre! (64) Tulbură-l pe acela pe care tu vei putea să îl ademenești cu glasul tău care cheamă la păcătuire, și slobozește-i asupra lor pe oștenii tăi ce cheamă la supunerea față de tine, călare și pe jos! Şi fi-le părtaș în averile lor, înfrumusețându-le orice cheltuială ce contravine Legii divine, și fi-le părtaș lor în privința copiilor lor, prin pretinderea paternității în mod mincinos și nașterea lor din relații ilicite, și supunerea lor față de alții în afară de Allah prin numele acordate lor. Şi fă-le lor făgăduințe mincinoase și speranțe nelegiuite! „Deoarece Șeitan nu le face lor decât făgăduințe deșarte care-i înșeală pe ei!"**

**(65) „Asupra robilor Mei dreptcredincioși, care plinesc [ceea ce este bun] întru supunerea față de Mine, nu vei avea tu, o, Iblis, nicio putere!" Pentru că Allah îi protejează pe ei de răul tău și Allah este de ajuns ca Ocrotitor pentru acela care a depins de El în tot ceea ce îl privește!**

**(66) O, voi, oameni! Domnul vostru este Cel care vă mână vouă corăbiile pe mare, pentru ca voi să căutați îndestularea Sa în profiturile comerciale, precum și în alte moduri. Cu adevărat, El este Îndurător cu voi, de vreme ce El vă facilitează vouă aceste căi [de dobândire a celor necesare traiului].**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Din îndurarea lui Allah asupra oamenilor se numără și faptul că El nu coboară semnele pe care încearcă să le grăbească [în ignoranța lor] cei tăgăduitori, astfel încât ele să nu fie o modalitate de grăbire a pedepsei lor, în cazul în care ar minți în privința acestora. 2 - Allah i-a încercat pe robii Săi prin Șeitan, cel care îi cheamă la nesupunere față de Allah, prin vorba și fapta sa. 3 - Dintre exemplele asocierii lui Șeitan omului întru deținerea averilor și a copiilor se numără și nerostirea numelui lui Allah înainte de a mânca, a bea și a se împreuna cu soția, precum și needucarea copiilor [întru supunerea față de Allah].**

وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِي ٱلۡبَحۡرِ ضَلَّ مَن تَدۡعُونَ إِلَّآ إِيَّاهُۖ فَلَمَّا
نَجَّىٰكُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ أَعۡرَضۡتُمۡۚ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ كَفُورًا ٦٧ أَفَأَمِنتُمۡ
أَن يَخۡسِفَ بِكُمۡ جَانِبَ ٱلۡبَرِّ أَوۡ يُرۡسِلَ عَلَيۡكُمۡ حَاصِبٗا ثُمَّ
لَا تَجِدُواْ لَكُمۡ وَكِيلًا ٦٨ أَمۡ أَمِنتُمۡ أَن يُعِيدَكُمۡ فِيهِ تَارَةً
أُخۡرَىٰ فَيُرۡسِلَ عَلَيۡكُمۡ قَاصِفٗا مِّنَ ٱلرِّيحِ فَيُغۡرِقَكُم بِمَا كَفَرۡتُمۡ
ثُمَّ لَا تَجِدُواْ لَكُمۡ عَلَيۡنَا بِهِۦ تَبِيعٗا ٦٩ ۞ وَلَقَدۡ كَرَّمۡنَا بَنِيٓ ثلاثة أرباع الحزب ٢٩
ءَادَمَ وَحَمَلۡنَٰهُمۡ فِي ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِ وَرَزَقۡنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ
وَفَضَّلۡنَٰهُمۡ عَلَىٰ كَثِيرٖ مِّمَّنۡ خَلَقۡنَا تَفۡضِيلٗا ٧٠ يَوۡمَ نَدۡعُواْ
كُلَّ أُنَاسِۭ بِإِمَٰمِهِمۡۖ فَمَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ
يَقۡرَءُونَ كِتَٰبَهُمۡ وَلَا يُظۡلَمُونَ فَتِيلٗا ٧١ وَمَن كَانَ
فِي هَٰذِهِۦٓ أَعۡمَىٰ فَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ أَعۡمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلٗا ٧٢ وَإِن
كَادُواْ لَيَفۡتِنُونَكَ عَنِ ٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ لِتَفۡتَرِيَ
عَلَيۡنَا غَيۡرَهُۥۖ وَإِذٗا لَّٱتَّخَذُوكَ خَلِيلٗا ٧٣ وَلَوۡلَآ أَن ثَبَّتۡنَٰكَ
لَقَدۡ كِدتَّ تَرۡكَنُ إِلَيۡهِمۡ شَيۡـٔٗا قَلِيلًا ٧٤ إِذٗا لَّأَذَقۡنَٰكَ ضِعۡفَ
ٱلۡحَيَوٰةِ وَضِعۡفَ ٱلۡمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيۡنَا نَصِيرٗا ٧٥



**(67) Și dacă v-a ajuns pe voi, o, politeiștilor, o
încercare sau un rău pe mare, până într-acolo că
v-ați temut de pieire, dispar din mintea voastră cei
pe care îi adorați afară de Allah, și voi nu vă mai
amintiți decât de El, și căutați ajutorarea voastră
[numai la El]. Dar după ce El vă salvează și vă
face să fiți în siguranță de cele de care vă temeați,
aducându-vă pe uscat, voi vă întoarceți [din nou]
de la credința în Unicitatea Sa și adorarea numai
a Lui, Unicul, și vă întoarceți la idolii voștri, căci
omul este nerecunoscător față de binecuvântările
lui Allah. (68) Oare aveți voi vreo siguranță,
o, politeiștilor, că după ce El v-a salvat pe voi
aducându-vă pe uscat, nu îl va face să se scufunde
cu voi? Și oare aveți voi vreo siguranță că El nu va
trimite asupra voastră o ploaie cu pietre din cer,
asemenea celei trimise asupra neamului lui Lot,
iar apoi nu veți mai găsi voi niciun ocrotitor care
să vă protejeze pe voi, și niciun sprijinitor care să
vă apere de pieire.
(69) Sau oare sunteți voi siguri că Allah nu vă va
întoarce pe mare încă o dată și nu va trimite apoi
asupra voastră un vânt pustiitor și nu vă va îneca,
din cauza nemulțumirii voastre și a tăgăduirii
binecuvântării pogorâte de Allah asupra voastră,
prin salvarea voastră de dinainte? Și apoi nu veți
mai afla voi pe nimeni care să Ne ceară socoteală
pentru cele ce le-am săvârșit împotriva voastră, ca
un ajutor pentru voi.
(70) Noi i-am cinstit pe fiii lui Adam prin
înzestrarea lor cu minte și cererea îngerilor să i
se prosterneze străbunului lor [Adam, în semn de
respect], precum și prin alte binecuvântări. Și noi
le-am facilitat lor animale și mijloace de transport ce îi poartă pe ei pe uscat, precum și corăbiile ce îi poartă pe
ei pe mare. Și noi le-am dat felurite bunătăți ca hrană, băutură și soațe, și i-am ales pe ei înaintea multor altora
dintre creațiile Noastre, favorizându-i într-o modalitate măreață. Astfel li se impune lor mulțumirea adusă lui
Allah pentru binecuvântările Sale pogorâte asupra lor. (71) Și amintește-ți, o, tu, profetule, Ziua în care vom chema
fiecare grup de oameni împreună cu cârmuitorul lor, pe care l-au urmat în viața lumească. Iar aceia cărora li s-a dat
cartea faptelor lor în mâna dreaptă, aceia vor citi cartea lor cu bucurie și nimic din răsplata lor nu va fi redus, nici
măcar cât firicelul unui sâmbure de curmală. (72) Iar acela care în această viață lumească este orb în fața acceptării
adevărului și al urmării lui, el va fi și mai orb în Lumea de Apoi și nu va fi călăuzit către drumul ce duce în Paradis,
întrucât el s-a rătăcit de la calea călăuzirii, iar răsplata este pe măsura faptei. (73) Politeiștii aproape că te-au abătut
pe tine, o, tu, profetule, de la ceea ce Noi ți-am revelat ție din Coran, pentru ca tu să tâlcuiești împotriva Noastră
altceva, care să urmeze poftele și dorințele lor. Și dacă tu ai fi plinit cele pe care ei le doresc, ei atunci te-ar fi luat ca
prieten iubit. (74) Și dacă Noi nu te-am fi binecuvântat, făcându-te ferm întru adevăr, tu erai aproape de a înclina
către ei, urmându-i întru cele pe care ei ți le cereau, datorită puterii lor de înșelăciune și al severei lor nelegiuiri
[pe de-o parte], și a atenției tale deosebite pentru îndrumarea spre credință a lor [pe de altă parte]. Însă Noi te-am
protejat pe tine de la a înclina către ei. (75) Și dacă tu ai fi înclinat către ei în cele pe care ei ți le propuneau, atunci
Noi am fi pogorât asupra ta o suferință sporită, atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi, și după aceea, tu n-ai
mai fi găsit împotriva Noastră niciun ajutor care să îndepărteze pedeapsa ta.**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Omul este tăgăduitor al binecuvântărilor pogorâte de către Allah asupra sa, în afară de cel pe care Allah l-a călăuzit. 2 - Fiecare comunitate este chemată cu religia și Scriptura sa – oare le-au plinit sau nu? Și Allah nu pedepsește pe nimeni, decât după ce i-a adus lui mai înainte o dovadă, pe care mai apoi el a încălcat-o, desconsiderând-o. 3 - Vrăjmășia arătată de către cei nelegiuiți și mincinoși profeților și celor care îi urmează, se datorează adevărului pe care aceștia din urmă îl poartă, ci nu atributelor lor personale. 4 - Allah Preaînaltul l-a protejat pe profet de cauzele răului oamenilor și l-a făcut pe ferm și l-a călăuzit către calea cea dreaptă, și asemenea și pe cei care i-au urmat, în funcție de devoțiunea sa.**

وَإِن كَادُواْ لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ ٱلْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَٰفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ٧٦ سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا
قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ٧٧ أَقِمِ
ٱلصَّلَوٰةَ لِدُلُوكِ ٱلشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ ٱلَّيْلِ وَقُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ
إِنَّ قُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ٧٨ وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَتَهَجَّدْ
بِهِۦ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰٓ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ٧٩
وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ
وَٱجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَٰنًا نَّصِيرًا ٨٠ وَقُلْ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَزَهَقَ
ٱلْبَٰطِلُ ۚ إِنَّ ٱلْبَٰطِلَ كَانَ زَهُوقًا ٨١ وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ مَا هُوَ
شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ٨٢
وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ أَعْرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ
ٱلشَّرُّ كَانَ يَـُٔوسًا ٨٣ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِۦ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ
بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ٨٤ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلرُّوحِ ۖ قُلِ ٱلرُّوحُ مِنْ
أَمْرِ رَبِّي وَمَآ أُوتِيتُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ٨٥ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ
بِٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِۦ عَلَيْنَا وَكِيلًا ٨٦



**(76) Și necredincioșii au fost la un pas de a te speria prin vrăjmășia lor, și a te alunga din Mecca. Însă Allah i-a oprit pe ei de la alungarea ta, până atunci când tu ai emigrat de bună voie, prin porunca Domnului tău. Și dacă ei te-ar fi alungat, atunci ei nu ar mai fi rămas în urma ta decât un timp scurt.**
**(77) Această reglementare cu privire la faptul de a nu rămâne după tine decât un timp scurt, este rânduiala cea neschimbată a lui Allah asupra profeților dinaintea ta, și anume aceea că orice profet care a fost izgonit de poporul său, Allah a trimis pedeapsa asupra acestora, în urma lui. Și tu, o, profetule, nu vei găsi nicio schimbare în rânduiala Noastră, ci o vei afla pe ea fixă și neschimbată.**
**(78) Împlinește Rugăciunea în cel mai bun mod cu putință, din momentul în care soarele începe să coboare, aceasta cuprinzând rugăciunile de Dohor și 'Asr și până la lăsarea întunericului, cuprinzând rugăciunile de Magrib și 'Ișa. Și plinește rugăciunea de Fajr și sporește recitarea ta în timpul acesteia, căci rugăciunea de Fajr [din zori] îi are ca martori pe îngerii nopții și pe îngerii zilei.**
**(79) Iar în timpul nopții, o, tu, profetule, ridică-te și roagă-te o parte din ea, pentru ca rugăciunea să fie un prilej pentru tine de a-ți crește rangul, căutând ca Domnul tău să te trimită că mijlocitor pentru oameni și salvator al lor de groaza în care ei se vor afla în Ziua Judecății. Și pentru a-ți fi acordat ție statutul celei mai mărețe mijlociri, pe care atât cei dintâi, cât și cei de pe urmă o laudă și o preaslăvesc.**
**(80) Și spune, o, tu, profetule: „Doamne, fă ca intrarea mea și ieșirea mea să fie toate întru supunerea față de Tine și întru Mulțumirea Ta, și fă-mi mie de la Tine o dovadă învederată, cu care să mă sprijini pe mine în fața vrăjmașilor mei." (81) Spune-le, o, tu, profetule, acestor politeiști: „A venit islamul, și ceea ce Allah a promis ca izbândă a acestuia s-a înfăptuit, iar politeismul și necredința au pierit, căci nelegiuirea este sortită pieirii și nu poate rezista în fața adevărului."**
**(82) Noi pogorâm în Coran ceea ce este un balsam pentru inimi împotriva ignoranței, necredinței și a îndoielii, precum și ceea ce este o tămăduire pentru trupuri dacă [versetele sale] au fost recitate asupra lor. Și el este o îndurare pentru dreptcredincioșii care plinesc cele aflate în el. Iar pe necredincioși, acest Coran nu îi sporește decât întru pierzanie, iar auzirea lui îi înfurie, sporindu-le tăgăduirea și înverșunarea lor. (83) Și atunci când Noi revărsăm asupra omului binefaceri, asemenea aceleia de a fi sănătos și bogat, el se întoarce și se îndepărtează de la mulțumirea și recunoștința arătate față de Allah, semețindu-se. Iar atunci când îl ajunge pe el vreun rău, precum boala sau sărăcia, el este profund deznădăjduit și pesimist în privința îndurării lui Allah. (84) Spune, o, tu, profetule: „Fiecare om purcede în felul lui, în funcție de aflarea lui întru călăuzire ori întru rătăcire, însă Domnul vostru știe mai bine cine este mai bine călăuzit către adevăr!" (85) O, tu, profetule! Cei necredincioși dintre oamenii Cărții te întreabă care este adevărul despre Duh. Spune-le lor: „Cel care cunoaște adevărul despre Duh este doar Allah, iar voi, cât și întreaga creație, în ansamblul ei, nu ați primit ca știință decât foarte puțin, în comparație cu știința perfectă a lui Allah, Preaslăvitul. (86) Și jur pe Allah, că de am voi Noi să facem să dispară revelația pogorâtă ție, o, profetule, prin ștergerea ei din piepturile lor și din înscrisuri [cărți], am face-o să dispară. Și mai apoi tu nu ai putea găsi pe nimeni care să te ajute și să te sprijine pentru a o întoarce înapoi.**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - În aceste versete se află un indiciu al nevoii acute a omului de Allah în sensul întăririi pe calea cea dreaptă, precum și faptul că acestuia i se impune să nu se oprească niciodată din a cere întărirea întru credință de la Domnul său. 2 - Nelegiuirea dispare atunci când adevărul își face apariția, pentru că aceasta nu domină decât în vremurile și locurile în care oamenii adevărului sunt leneși și inactivi.**
**3 - Tămăduirea pe care o cuprinde Coranul, este benefică vindecării inimilor, în ansamblu, de incertitudini, ignoranță, concepții eronate, deviere și intenții rele. 4 - În aceste versete se află un indiciu al faptului că cel responsabil, dacă a fost întrebat în privința unui aspect care nu este în beneficiul celui ce întreabă, este preferabil să refuze să răspundă și să-l îndrume către ceea ce îi este cu adevărat necesar lui, călăuzindu-l către ceea ce îi poate fi benefic.**

إِلَّا رَحۡمَةٗ مِّن رَّبِّكَۚ إِنَّ فَضۡلَهُۥ كَانَ عَلَيۡكَ كَبِيرٗا ٨٧ قُل
لَّئِنِ ٱجۡتَمَعَتِ ٱلۡإِنسُ وَٱلۡجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأۡتُواْ بِمِثۡلِ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ
لَا يَأۡتُونَ بِمِثۡلِهِۦ وَلَوۡ كَانَ بَعۡضُهُمۡ لِبَعۡضٖ ظَهِيرٗا ٨٨
وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٖ فَأَبَىٰٓ أَكۡثَرُ
ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورٗا ٨٩ وَقَالُواْ لَن نُّؤۡمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفۡجُرَ
لَنَا مِنَ ٱلۡأَرۡضِ يَنۢبُوعًا ٩٠ أَوۡ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٞ مِّن نَّخِيلٖ
وَعِنَبٖ فَتُفَجِّرَ ٱلۡأَنۡهَٰرَ خِلَٰلَهَا تَفۡجِيرًا ٩١ أَوۡ تُسۡقِطَ ٱلسَّمَآءَ
كَمَا زَعَمۡتَ عَلَيۡنَا كِسَفًا أَوۡ تَأۡتِيَ بِٱللَّهِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ
قَبِيلًا ٩٢ أَوۡ يَكُونَ لَكَ بَيۡتٞ مِّن زُخۡرُفٍ أَوۡ تَرۡقَىٰ فِي ٱلسَّمَآءِ
وَلَن نُّؤۡمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيۡنَا كِتَٰبٗا نَّقۡرَؤُهُۥۗ قُلۡ
سُبۡحَانَ رَبِّي هَلۡ كُنتُ إِلَّا بَشَرٗا رَّسُولٗا ٩٣ وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ
أَن يُؤۡمِنُوٓاْ إِذۡ جَآءَهُمُ ٱلۡهُدَىٰٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ أَبَعَثَ ٱللَّهُ بَشَرٗا
رَّسُولٗا ٩٤ قُل لَّوۡ كَانَ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَلَٰٓئِكَةٞ يَمۡشُونَ مُطۡمَئِنِّينَ
لَنَزَّلۡنَا عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَلَكٗا رَّسُولٗا ٩٥ قُلۡ كَفَىٰ بِٱللَّهِ
شَهِيدَۢا بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرَۢا بَصِيرٗا ٩٦



**(87) Însă Noi nu o vom face să dispară, ca o îndurare de la Domnul tău, ci l-am păstrat pe el, protejându-l, căci harul Domnului tău asupra ta este măreț, de vreme ce El te-a făcut pe tine un trimis cu care a încheiat șirul profeților Săi și ți-a pogorât ție Coranul. Și în vreme ce politeiștii pretindeau că acest Coran ar fi vorbele unei ființe umane și au propus preschimbarea lui, Allah i-a provocat pe ei să aducă și ei [cuvinte] asemenea lui și a spus: (88) Spune, o, tu, profetule: „De s-ar aduna cu toții oamenii și djinnii pentru a face ceva asemănător acestui Coran pogorât ție, din punctul de vedere al elocvenței, al compoziției și al stilului său, nu vor fi în stare, chiar și dacă își vor fi unul altuia ajutor și susținător!”**

**(89) Noi le-am tâlcuit oamenilor în acest Coran și le-am diversificat lor cele din care ei să tragă învățături și pilde, precum și porunci, și interdicții și povestiri, poate că ei vor crede; însă cei mai mulți oameni au arătat respingere față de acest Coran, întru aroganță și tăgăduire. Și atunci când ei au resimțit neputința lor, au început să înainteze propuneri care să îl pună pe profet în neputința de a le împlini, cerând următoarele:**

**(90) Și zic politeiștii: „Noi nu-ți vom crede ție până ce nu vei face să țâșnească pentru noi din pământul Meccăi un izvor curgător, fără sfârșit.**

**(91) Sau până nu vei avea tu o grădină plina de arbori, și nu vei face tu să izvorască din ea pâraie din belşug.**

**(92) Sau până nu vei face să cadă peste noi cerul în bucăți, ca pedeapsă-așa cum ai amintit tu-sau până nu îi vei aduce pe Allah și pe îngeri în fața noastră, pentru a depune mărturie despre adevărul celor la care tu chemi. (93) Sau până nu vei avea tu o casă încrustată cu aur sau altceva mai valoros, sau până nu te vei înalta tu în cer! Și noi nu vom crede că tu ești un profet până ce tu nu vei sui la cer, și până ce nu te vei pogorî de la Allah cu o Carte scrisă, în care noi să putem citi că tu ești trimisul Său!„ Spune-le lor, o, tu, profetule: „Mărire Domnului meu! Oare sunt eu altceva decât un om trimis [de Allah], asemenea tuturor celorlalți trimiși de mai înainte de mine? Eu nu dețin puterea de a aduce nimic. Și cum aș putea eu oare să plinesc cele pe care voi le pretindeți?! ”**

**(94) Și nu-i împiedica pe necredincioși să creadă în Allah și în trimisul Său și să plinească cele cu care profetul le-a venit, decât refuzul lor de a accepta că le-ar putea veni lor un profet dintre oameni, atunci când ei zic, în mod acuzator: „Oare Allah ne-a trimis nouă un om ca sol?”**

**(95) Răspunde-le lor, o, tu, profetule: „Dacă pe pământ ar trăi îngeri care să umble în pace și liniște, asemenea vouă, atunci le-am pogorî lor din cer ca trimis un înger, asemenea lor, pentru că numai el ar putea să-i facă pe ei să înțeleagă ce le este trimis lor prin intermediul lui. Și nu ar fi înțelept să le trimitem lor un sol dintre oameni, și tot astfel și în ceea ce vă privește pe voi și profetul trimis vouă.”**

**(96) Spune, o, tu, profetule: „Allah este de ajuns ca martor între mine și voi în privința faptului eu sunt un profet trimis vouă și că eu v-am transmis vouă cele cu care v-am fost trimis. Căci Allah este Bine Știutor al situației supușilor Săi și nimic din aceasta nu îi rămâne Lui ascuns, și El este Cel care Vede Bine toate ascunzișurile din sinea lor.”**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Allah le-a făcut cunoscut oamenilor în Coran tot ceea ce ar putea fi luat ca punct de referință, dintre învățături, pilde, porunci, restricții și relatări pentru ca ei să creadă. 2 - Coranul este Cuvântul lui Allah și un miracol veșnic al profetului Său, și nimeni altcineva nu ar putea aduce ceva asemănător lui. 3 - Din îndurarea lui Allah asupra supușilor Săi este și aceea că El le-a trimis lor profeți dintre oameni, asemenea lor, căci ei nu ar fi putut să priceapă spusele îngerilor [dacă le-ar fi fost trimiși lor ca profeți]. 4 - Întărirea sa cu miracole, ajutorarea sa împotrivă vrășmașilor, precum și alte aspecte similare sunt o mărturie de la Allah pentru profeția trimisului Său.**

وَمَن يَهۡدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِۖ وَمَن يُضۡلِلۡ فَلَن تَجِدَ لَهُمۡ أَوۡلِيَآءَ
مِن دُونِهِۦۖ وَنَحۡشُرُهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمۡ عُمۡيٗا وَبُكۡمٗا
وَصُمّٗاۖ مَّأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ كُلَّمَا خَبَتۡ زِدۡنَٰهُمۡ سَعِيرٗا ٩٧
ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُم بِأَنَّهُمۡ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَقَالُوٓاْ أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمٗا
وَرُفَٰتًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ خَلۡقٗا جَدِيدٗا ٩٨ ۞ أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ الحزب ٣٠
ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يَخۡلُقَ مِثۡلَهُمۡ
وَجَعَلَ لَهُمۡ أَجَلٗا لَّا رَيۡبَ فِيهِ فَأَبَى ٱلظَّٰلِمُونَ إِلَّا كُفُورٗا ٩٩
قُل لَّوۡ أَنتُمۡ تَمۡلِكُونَ خَزَآئِنَ رَحۡمَةِ رَبِّيٓ إِذٗا لَّأَمۡسَكۡتُمۡ خَشۡيَةَ
ٱلۡإِنفَاقِۚ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ قَتُورٗا ١٠٠ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ تِسۡعَ
ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖۖ فَسۡـَٔلۡ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ إِذۡ جَآءَهُمۡ فَقَالَ لَهُۥ فِرۡعَوۡنُ
إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَٰمُوسَىٰ مَسۡحُورٗا ١٠١ قَالَ لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَآ أَنزَلَ
هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ بَصَآئِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
يَٰفِرۡعَوۡنُ مَثۡبُورٗا ١٠٢ فَأَرَادَ أَن يَسۡتَفِزَّهُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ
فَأَغۡرَقۡنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ جَمِيعٗا ١٠٣ وَقُلۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِۦ لِبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ
ٱسۡكُنُواْ ٱلۡأَرۡضَ فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ ٱلۡأٓخِرَةِ جِئۡنَا بِكُمۡ لَفِيفٗا ١٠٤



**(97) Acela pe care Allah îl îndrumă către călăuzire, este cel cu adevărat bine călăuzit, în vreme ce aceluia pe care El îl îndepărtează și îl rătăcește de la ea, tu nu îi vei găsi lui, o, profetule, ocrotitori care să-l conducă către adevăr și să-l păzească de ceea ce este rău, aducându-le vreun beneficiu. Și Noi îi vom aduna pe ei în Ziua Învierii târâți pe fețele lor-orbi, muți și surzi. Lăcașul lor va fi Iadul și ori de câte ori focul său va încetini, Noi îl vom înteți.**

**(98) Această pedeapsă pe care ei o vor întâlni este răsplata pentru că ei nu au crezut în semnele pogorâte asupra profetului Nostru, precum și pentru vorbele lor, ce excludeau posibilitatea învierii: „Oare după ce vom muri și vom deveni niște oase putrezite și niște resturi împrăștiate, vom mai putea fi înviați din nou?” Și atunci când ei au menționat cele de care ei se agață pentru a tăgădui învierea, Allah le-a răspuns lor, spunând:**

**(99) Oare nu știu cei ce tăgăduiesc învierea că Allah, Cel care a creat cerurile și pământul în măreția lor, poate să creeze asemenea lor? Iar cel care poate crea ceva măreț poate crea și ceea ce este mai puțin impunător decât acesta. Și Allah a stabilit pentru ei în viața lumească o vreme anume la care se va termina viață lor, și le-a făcut, de asemenea, un termen și pentru învierea lor, fără îndoială. Însă, în pofida prezentării argumentelor ce susțin învierea, politeiștii au respins totul, tăgăduind învierea, deși semnele acesteia erau evidente.**

**(100) Spune, o, tu, profetule, politeiștilor: „Dacă voi ați avea vistieriile îndurării Domnului meu, care nu se termină și nici nu dispar, voi v-ați opri de la a cheltui din ele, de teamă ca ele să nu se risipească și să deveniți săraci. Și omul, prin natura sa, este zgârcit, în afară de cel dreptcredincios, căci el cheltuie [din averea sa] căutând răsplata lui Allah!” Și atunci când profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trebuit să facă față tăgăduinței politeiștilor, pentru a-l alina Allah i-a vestit lui povestirea lui Moise și a neamului lui Faraon, și a spus:**

**(101) I-am dat Noi lui Moise nouă semne limpezi, care mărturisesc profeția lui, iar acestea sunt: toiagul său, mâna sa [care s-a albit], vrăbiile, lipsa roadelor, potopul, lăcustele, păduchii, broaștele și sângele. Așadar, întreabă-i tu, o, profetule, pe iudei despre vremea în care Moise le-a venit strămoșilor lor cu aceste semne, iar Faraon i-a zis: „Eu te socotesc pe tine, o, Moise, vrăjit, datorită lucrurilor ciudate pe care tu le aduci!”**

**(102) A zis Moise răspunzându-i: „Tu știi prea bine, o, Faraon, că aceste semne nu au fost trimise decât de către Allah, Stăpânul cerurilor și al pământului, ca semne limpezi ale puterii Sale și ale adevărului trimisului Său, însă tu le tăgăduiești și, de aceea, eu te cred pe tine, o, Faraon, nimicit și pierdut!”**

**(103) Și a voit Faraon să-i pedepsească pe Moise și pe poporul său, prin alungarea din Egipt, însă Noi l-am nimicit pe el, împreună cu toți cei care erau alături cu el, înecându-i.**

**(104) Și după nimicirea lui Faraon și a oștenilor săi, le-am spus Noi fiilor lui Israel: „Locuiți pe pământul Șamului!” Iar când va veni Ziua Judecății, Noi vă vom aduce pe voi toți la adunare pentru Judecată.**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Numai Allah Preaînaltul este Cel în Mâna căruia se află călăuzirea și rătăcirea, iar cel pe care El îl călăuzește este cu adevărat călăuzit, însă cel rătăcit și înjosit de către El nu va putea fi de nimeni îndrumat. 2 - Adăpostul, sălașul și lăcașul necredincioșilor este Ghenna [Iadul], iar de fiecare dată când Focul ei va fi potolit, Allah îl va înteți cu un foc arzător. 3 - Obligativitatea căutării adăpostului la Allah, în momentele amenințărilor tiranilor și asupritorilor. 4 - Tiranii și asupritorii recurg la folosirea forței și a puterii atunci când se confruntă în mod direct cu oamenii adevărului, întrucât ei nu dețin posibilitatea de a-i combate prin argumente și dovezi.**

وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَٰهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ١٠٥
وَقُرْءَانًا فَرَقْنَٰهُ لِتَقْرَأَهُۥ عَلَى ٱلنَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَٰهُ تَنزِيلًا ١٠٦
قُلْ ءَامِنُوا۟ بِهِۦٓ أَوْ لَا تُؤْمِنُوٓا۟ إِنَّ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ مِن قَبْلِهِۦٓ إِذَا يُتْلَىٰ
عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ١٠٧ وَيَقُولُونَ سُبْحَٰنَ رَبِّنَآ إِن كَانَ
وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ١٠٨ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ
خُشُوعًا ۩ ١٠٩ قُلِ ٱدْعُوا۟ ٱللَّهَ أَوِ ٱدْعُوا۟ ٱلرَّحْمَٰنَ أَيًّا مَّا تَدْعُوا۟ فَلَهُ سجدة
ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَٱبْتَغِ
بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ١١٠ وَقُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن
لَّهُۥ شَرِيكٌ فِى ٱلْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ وَلِىٌّ مِّنَ ٱلذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًۢا ١١١

سُورَةُ الكَهْفِ — آياتها ١١٠ — ترتيبها ١٨

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ ٱلْكِتَٰبَ وَلَمْ يَجْعَل لَّهُۥ عِوَجَا ۜ سكتة لطيفة من ألف عوجا
١ قَيِّمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ ٱلْمُؤْمِنِينَ
ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ٢
مَّٰكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا ٣ وَيُنذِرَ ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا ٤



**(105) Noi am pogorât acest Coran asupra lui
Muhammed(pacea și binecuvântarea lui Allah
fie asupra sa) întru dreptate, și, cu adevărat,
a coborât asupra lui, fără vreo modificare sau
distorsionare. Iar pe tine, o, tu, profetule, nu te-
am trimis decât ca vestitor al Paradisului pentru
oamenii smereniei și prevenitor cu privire la Foc
pentru oamenii necredinței și ai nesupunerii.
(106) Noi l-am pogorât un Coran împărțit și deslușit,
pentru ca tu să-l citești oamenilor în tihnă și lent
în recitare, pentru că astfel este mai aproape
de a fi înțeles și priceput. Și Noi l-am pogorât
separat, rând pe rând, în funcție de întâmplări
și evenimente. (107) O, tu, profetule! Spune: „De-
ar fi să credeți în el, nu l-ar spori cu nimic această
credință, la fel cum nici necredința voastră nu l-ar
afecta, dacă pe ea o veți alege. Cu adevărat, aceia
care au citit Scripturile Divine anterioare și au
cunoscut revelația și călăuzirea, dacă li se citește lor
Coranul, cad cu fețele la pământ, prosternându-se
lui Allah în semn de recunoștință.
(108) Și ei zic în prosternarea lor: „Domnul
nostru este mai presus de încălcarea făgăduinței
Sale, iar făgăduința Sa în privința trimiterii lui
Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah
fie asupra sa) este împlinită. Căci promisiunea
Domnului nostru întru aceasta, precum și în alte
aspecte se înfăptuiește întotdeauna, fără îndoială.
(109) Și ei cad cu fețele la pământ, prosternându-se
lui Allah și plângând de teama Lui; iar ascultarea
Coranului și priceperea sensurilor sale le sporește
lor smerenia și teama față de Allah.
(110) Spune, o, tu, profetule, acelora care au tăgăduit
ruga ta atunci când tu ai spus: „O, Allah, O, Cel
Milostiv!" Allah și Cel Milostiv sunt două dintre
Numele Lui, Preaslăvitul, așadar, chemați-L pe El
cu oricare dintre ele doriți sau cu oricare altul dintre Numele Sale. Căci ale Lui, Preaslăvitul, sunt Numele cele mai
frumoase, iar acestea sunt două dintre ele! Așadar, chemați-L pe El prin aceste două nume, sau prin oricare altele
dintre Preafrumoasele Sale Nume. Și nu rosti cu glas tare Rugăciunea ta, pentru a nu fi auzit de către politeiști, dar
nici nu o rosti prea încet, astfel încât să nu fii auzit de către dreptcredincioși, ci caută o cale de mijloc între acestea.
(111) O, tu, profetule, spune: „Laudă lui Allah, Cel îndreptățit pentru a i se aduce toate formele de laudă, Cel Care
este mai presus de a avea un fiu, și care este mai presus de a avea vreun asociat, sau vreun părtaș la stăpânire. Și El
nu cunoaște umilința și nici înjosirea!" Și preamărește-L pe El cu o laudă măreață, și nu-i atribui Lui un fiu, și nici
vreun asociat întru stăpânire, și nici vreun sprijinitor care să Îi vină în ajutor!**

# Surat Kahf

Meccană

**Dintre obiectivele acestui capitol: Evidențierea modalității de raportare la încercări și oferirea anumitor pilde cu privire la acestea.**

**Interpretarea sensurilor [Tafsir]: (1) Preamărirea prin atributele Sale de perfecțiune și noblețe și prin
binecuvântările cele văzute și cele nevăzute pogorâte de El, I se cuvin numai lui Allah, Unicul. El este Cel care i-a
pogorât robului și trimisului Său Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) Coranul și nu a lăsat
în acest Coran nicio strâmbătate și nicio deviere de la Adevăr. (2) Ci l-a făcut pe el drept, fără contradicții și fără
discrepanțe, ca să-i prevină pe necredincioși în privința unei pedeapse aspre din partea lui Allah, care îi așteaptă pe
ei. Și pentru a-i binevesti pe dreptcredincioșii care plinesc fapte bune, despre cele care îi vor bucura pe ei, printr-o
răsplată frumoasă, care nu poate fi egalată de nicio altă răsplată. (3) Ei vor sălășlui veșnic întru această răsplată, fără
să le mai fie oprită lor. (4) Și pentru a-i preveni pe evreii și creștinii care au zis: „Allah Și-a luat un fiu!"**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Allah a pogorât Coranul, care cuprinde adevărul, dreptatea, legea și pildele înțelepte. 2 - Legitimitatea plânsului în timpul rugăciunii, datorită fricii față de Allah, Preaînaltul.
3 - Rugă sau recitarea din Coran în timpul rugăciunii trebuie să fie făcute într-o modalitate moderată, între rostirea lor cu voce prea ridicată sau în gând. 4 - Nobilul Coran cuprinde îndemnări la toate faptele bune ce conduc către cele care aduc oamenilor bună vestire și sufletele sunt bucurate.**

مَّا لَهُم بِهِۦ مِنۡ عِلۡمٖ وَلَا لِأٓبَآئِهِمۡۚ كَبُرَتۡ كَلِمَةٗ تَخۡرُجُ مِنۡ
أَفۡوَٰهِهِمۡۚ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبٗا ٥ فَلَعَلَّكَ بَٰخِعٞ نَّفۡسَكَ
عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمۡ إِن لَّمۡ يُؤۡمِنُواْ بِهَٰذَا ٱلۡحَدِيثِ أَسَفًا ٦ إِنَّا
جَعَلۡنَا مَا عَلَى ٱلۡأَرۡضِ زِينَةٗ لَّهَا لِنَبۡلُوَهُمۡ أَيُّهُمۡ أَحۡسَنُ عَمَلٗا
٧ وَإِنَّا لَجَٰعِلُونَ مَا عَلَيۡهَا صَعِيدٗا جُرُزًا ٨ أَمۡ حَسِبۡتَ
أَنَّ أَصۡحَٰبَ ٱلۡكَهۡفِ وَٱلرَّقِيمِ كَانُواْ مِنۡ ءَايَٰتِنَا عَجَبًا ٩
إِذۡ أَوَى ٱلۡفِتۡيَةُ إِلَى ٱلۡكَهۡفِ فَقَالُواْ رَبَّنَآ ءَاتِنَا مِن لَّدُنكَ
رَحۡمَةٗ وَهَيِّئۡ لَنَا مِنۡ أَمۡرِنَا رَشَدٗا ١٠ فَضَرَبۡنَا عَلَىٰٓ ءَاذَانِهِمۡ
فِي ٱلۡكَهۡفِ سِنِينَ عَدَدٗا ١١ ثُمَّ بَعَثۡنَٰهُمۡ لِنَعۡلَمَ أَيُّ
ٱلۡحِزۡبَيۡنِ أَحۡصَىٰ لِمَا لَبِثُوٓاْ أَمَدٗا ١٢ نَّحۡنُ نَقُصُّ عَلَيۡكَ نَبَأَهُم
بِٱلۡحَقِّۚ إِنَّهُمۡ فِتۡيَةٌ ءَامَنُواْ بِرَبِّهِمۡ وَزِدۡنَٰهُمۡ هُدٗى ١٣
وَرَبَطۡنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ إِذۡ قَامُواْ فَقَالُواْ رَبُّنَا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ لَن نَّدۡعُوَاْ مِن دُونِهِۦٓ إِلَٰهٗاۖ لَّقَدۡ قُلۡنَآ إِذٗا شَطَطًا ١٤
هَٰٓؤُلَآءِ قَوۡمُنَا ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةٗۖ لَّوۡلَا يَأۡتُونَ عَلَيۡهِم
بِسُلۡطَٰنِۭ بَيِّنٖۖ فَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبٗا ١٥



**(5) Acești calomniatori nu au nicio cunoștință și nicio dovadă în privința celor pe care ei le pretind cu privire la Allah, și nici părintii lor pe care i-au urmat orbește nu au avut vreo cunoștință despre aceasta. Acest cuvânt ce iese din gurile lor fără a cugeta este de o urâțenie cruntă! Ei nu rostesc decât o minciună, fără o bază reală și fără niciun suport!**

**(6) Și poate că tu, o, profetule, vei fi distrus din pricina mâhnirii și întristării, pentru că ei nu cred în acest Coran. Însă să nu te întristezi, căci nu-ți este cerută călăuzirea lor, ci ceea ce ți se impune este doar transmiterea Mesajului.**

**(7) Noi am făcut ceea ce se află pe pământ dintre creații ca o podoabă pentru el, pentru a-i încerca pe cei care locuiesc pe el, care dintre ei săvârșesc fapte bune care Îl mulțumesc pe Allah, și care dintre ei plinesc fapte rele, pentru a-i răsplăti pe fiecare dintre aceștia cu cele pe care le merită.**

**(8) Apoi Noi vom preschimba tot ceea ce se află pe fața pământului dintre viețăți într-o țărână stearpă, și aceasta după moartea viețăților aflate pe el. Așadar, să ia aminte întru aceasta.**

**(9) O, tu, profetule! Să nu crezi că povestea oamenilor din Peșteră și Tablele lor în care le-au fost înscrise numele sunt dintre semnele Noastre cele mai minunate. Ci, dimpotrivă, sunt altele și mai miraculoase decât acestea, precum crearea cerurilor și a pământului.**

**(10) Amintește-ți, o, tu, profetule, când tinerii cei dreptcredincioși s-au adăpostit în peșteră, pentru a-și ascunde religia, și au grăit, rugându-se Domnului lor: „Doamne, dă-ne nouă îndurare de la Tine, prin iertarea păcatelor noastre și salvarea de dușmanii noștri, și fă-ne nouă din părăsirea necredinței și acceptarea credinței o călăuzire către drumul cel drept și**
**îndreptare.” (11) Și apoi, după purcederea lor către peșteră și retragerea în ea, Noi am tras peste urechile lor un văl**
**care să-i ferească de a mai auzi orice sunet, și am pogorât asupra lor somnul vreme de mulți ani.**

**(12) Apoi, după acest somn îndelungat, Noi i-am trezit, pentru a ști și a se arata cu claritate care dintre cele două cete ce se certau în privința timpului petrecut în peșteră este mai bine cunoscătoare a perioadei de timp petrecute dormind în peșteră.**

**(13) Noi îți povestim ție, o, tu, profetule, istoria lor, întru adevărul cel fără îndoială. Ei au fost niște tineri care au crezut în Domnul lor și au plinit fapte bune, întru supunerea față de El, iar Noi le-am sporit lor buna călăuzire și fermitatea, întru adevăr.**

**(14) Așadar, Noi le-am întărit lor inimile întru credință și fermitatea în ea, atunci când ei s-au ridicat și au vestit**
**credința lor în Allah, Unicul, în fața conducătorului lor cel necredincios și au zis: „Domnul nostru, în care noi**
**credem și pe care Îl adorăm, este Stăpânul cerurilor și al pământului! Noi nu adorăm pe nimeni altcineva dintre**
**pretinșii dumnezei mincinoși. Căci, dacă am adora noi pe altcineva în afară de El, noi am rosti o nelegiuire mult**
**prea îndepărtată de adevăr!” (15) Apoi, s-au îndreptat unii către alții spunând: „Aceștia sunt oamenii din neamul**
**nostru, care au luat alți dumnezei pe care îi adoră în locul lui Allah, fără ca ei să dețină vreo dovadă limpede pentru**
**ceea ce fac!” Și nimeni nu este mai nelegiuit decât acela care plăsmuiește minciună despre Allah, asociindu-i Lui și**
**pe alții pe care să-i adore împreună cu El.**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Cel care cheamă la Allah trebuie să vestească și să purceadă întru aceasta în toate modurile posibile, și să se încreadă în Allah. Iar dacă cei pe care îi cheamă vor fi călăuziți, să se bucure, iar dacă nu, să nu se întristeze și nici să nu fie cu părere de rău. 2 - În privința cunoașterii perioadei de timp pe care au sălășluit-o oamenii peșterii în peșteră este o socoteală precisă, care evidențiază perfecțiunea puterii lui Allah Preaînaltul și Înțelepciunea și îndurarea Sa. 3 - În aceste versete se află un indiciu evident al legitimității emigrării datorate religiei, și al părăsirii neamului, a fiilor, a rudelor, a companionilor, a patriei și a averilor de teama ispitei și a pierderii credinței. 4 - Necesitatea acordării unei atenții deosebite educației tinerilor, întrucât inimile acestora sunt cele mai curate și mai pure și mai entuziaste și prin ei se produce renașterea națiunilor.**

وَإِذِ ٱعۡتَزَلۡتُمُوهُمۡ وَمَا يَعۡبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ فَأۡوُۥٓاْ إِلَى ٱلۡكَهۡفِ
يَنشُرۡ لَكُمۡ رَبُّكُم مِّن رَّحۡمَتِهِۦ وَيُهَيِّئۡ لَكُم مِّنۡ أَمۡرِكُم مِّرۡفَقٗا
١٦ ۞وَتَرَى ٱلشَّمۡسَ إِذَا طَلَعَت تَّزَٰوَرُ عَن كَهۡفِهِمۡ ذَاتَ الحزب ٣٠
ٱلۡيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَت تَّقۡرِضُهُمۡ ذَاتَ ٱلشِّمَالِ وَهُمۡ فِي فَجۡوَةٖ
مِّنۡهُۚ ذَٰلِكَ مِنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِۗ مَن يَهۡدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِۖ وَمَن
يُضۡلِلۡ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ وَلِيّٗا مُّرۡشِدٗا ١٧ وَتَحۡسَبُهُمۡ أَيۡقَاظٗا
وَهُمۡ رُقُودٞۚ وَنُقَلِّبُهُمۡ ذَاتَ ٱلۡيَمِينِ وَذَاتَ ٱلشِّمَالِۖ وَكَلۡبُهُم
بَٰسِطٞ ذِرَاعَيۡهِ بِٱلۡوَصِيدِۚ لَوِ ٱطَّلَعۡتَ عَلَيۡهِمۡ لَوَلَّيۡتَ مِنۡهُمۡ
فِرَارٗا وَلَمُلِئۡتَ مِنۡهُمۡ رُعۡبٗا ١٨ وَكَذَٰلِكَ بَعَثۡنَٰهُمۡ
لِيَتَسَآءَلُواْ بَيۡنَهُمۡۚ قَالَ قَآئِلٞ مِّنۡهُمۡ كَمۡ لَبِثۡتُمۡۖ قَالُواْ لَبِثۡنَا
يَوۡمًا أَوۡ بَعۡضَ يَوۡمٖۚ قَالُواْ رَبُّكُمۡ أَعۡلَمُ بِمَا لَبِثۡتُمۡ فَٱبۡعَثُوٓاْ
أَحَدَكُم بِوَرِقِكُمۡ هَٰذِهِۦٓ إِلَى ٱلۡمَدِينَةِ فَلۡيَنظُرۡ أَيُّهَآ أَزۡكَىٰ
طَعَامٗا فَلۡيَأۡتِكُم بِرِزۡقٖ مِّنۡهُ وَلۡيَتَلَطَّفۡ وَلَا يُشۡعِرَنَّ
بِكُمۡ أَحَدًا ١٩ إِنَّهُمۡ إِن يَظۡهَرُواْ عَلَيۡكُمۡ يَرۡجُمُوكُمۡ
أَوۡ يُعِيدُوكُمۡ فِي مِلَّتِهِمۡ وَلَن تُفۡلِحُوٓاْ إِذًا أَبَدٗا ٢٠



**(16) Și atunci când voi vă veți depărta de poporul vostru și de acelea la care ei se închină afară de Allah, și nu Îl veți mai adora voi decât pe Allah, Unicul, adăpostiți-vă în peșteră, ascunzându-vă religia! Domnul vostru va întinde vouă din mila Sa asupra voastră, ceea ce vă va apăra pe voi de dușmanii voștri și vă va proteja. Și vă va facilita vouă cele din care veți trage foloase, compensând pentru voi conviețuirea împreună cu poporul vostru.**

**(17) Și ei s-au supus celor care li s-au poruncit, iar Allah a pogorât asupra lor somnul și i-a păzit de vrăjmașii lor. Și tu, cel care i-ai fi privit, puteai vedea soarele, când răsărea cum se îndepărta de la peștera lor către dreapta și intra în interiorul acesteia, iar când apunea, trecea mai departe dinspre partea stângă, fără a mai intra în ea, în vreme ce ei erau în permanență într-un loc întotdeauna umbros, fără a fi afectați de arșița soarelui, aflându-se în interiorul peșterii într-o încăpere în care primeau aer, atât cât le era necesar. Cele petrecute acestora, dintre adăpostirea lor în peșteră, aducerea asupra lor a somnului, depărtarea de ei a soarelui, lărgirea locului în care ei se aflau și salvarea de poporul lor, sunt dintre minunile lui Allah, care indică puterea Sa. Cel pe care Allah îl călăuzește către calea cea dreaptă este, cu adevărat, bine călăuzit, iar aceluia pe care El îl duce în rătăcire tu nu-i vei găsi sprijinitor care să-l îndemne la călăuzire și să-l îndrume către ea, întrucât călăuzirea este numai în Mâna lui Allah și nu în mâna altcuiva.**

**(18) Și tu i-ai fi putut socoti pe ei treji, o, tu, cel care i-ai fi privit, datorită faptului că ochii le erau deschiși, când, de fapt, ei dormeau. Și Noi îi întorceam în adormirea lor, odată pe partea dreaptă și altă dată pe partea stângă, astfel încât pământul să nu le mănânce trupurile. Iar câinele care era împreună cu ei stătea cu labele întinse pe pragul peșterii. Dacă i-ai fi văzut și i-ai fi privit atent, te-ai fi întors și ai fi luat-o la fugă de frica lor și ai fi fost îngrozit de vederea lor.**

**(19) Și așa cum am plinit Noi aceste minuni ce vădesc puterea Noastră, tot astfel i-am trezit Noi pe ei după o vreme îndelungată, ca să se întrebe unii pe alții despre perioada de timp în care ei au rămas adormiți. Și unii dintre ei au spus: „Am petrecut dormind o zi sau mai puțin de o zi!” Și alții dintre ei, cărora nu le-a fost vădită perioada de timp în care ei au rămas adormiți au zis: „Domnul vostru știe mai bine cât timp ați petrecut dormind. Așadar, lăsați cunoașterea acesteia în voia Sa, iar voi preocupați-vă de ceea ce vă privește pe voi. Trimiteți-l pe unul dintre voi cu bănuții aceștia de argint în orașul nostru, ca să vadă care este cea mai bună mâncare și cel mai bun câștig. Și pentru a fi în siguranță în intrarea, ieșirea și interacțiunea sa cu oamenii, el să se poarte cu tact [și să fie prietenos] și să nu dea nimănui de înțeles despre locul vostru [de ascunziș], întrucât în aceasta ar fi un mare rău [pentru voi].**

**(20) Căci dacă oamenii voștri vor afla de voi și vor ști unde vă aflați, vă vor ucide lovindu-vă cu pietre sau vă vor aduce înapoi la religia lor cea nedreaptă în care și voi vă aflați mai înainte ca Allah să vă binecuvânteze cu călăuzirea către calea cea dreaptă, iar dacă vă veți întoarce la aceasta nu veți mai izbândi niciodată, nici în viața lumească și nici în Viața de Apoi! Ci, dimpotrivă, veți avea o pierdere cruntă în amândouă dintre acestea, datorită delăsării voastre de religia cea adevărată către care voi ați fost călăuziți de Allah, întorcându-vă la acea religie deviată.”**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Întoarcerea de pe-o parte pe alta, la stânga și la dreapta a acestora este o înțelepciune de la Allah, astfel încât pământul [de sub ei] să nu le afecteze trupurile, iară aceasta este o învățătură de la Allah pentru supușii Săi. 2 - Legitimitatea folosirii câinilor pentru ceea ce este necesar în cazul vânătorii și al pazei. 3 - Beneficiile aduse omului de însoțitori buni și drepți și interacționarea cu cei evlavioși dintre dreptcredincioși, chiar și dacă ar fi de un statut mai scăzut decât ei, pentru că, spre exemplu, câinele a fost menționat datorită faptului că stăpânul sau era dintre cei virtuoși. 4 - Aceste versete indică legitimitatea desemnării unui reprezentant, precum și diplomația și bunătatea în relațiile cu oamenii.**

وَكَذَٰلِكَ أَعۡثَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ لِيَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ وَأَنَّ
ٱلسَّاعَةَ لَا رَيۡبَ فِيهَآ إِذۡ يَتَنَٰزَعُونَ بَيۡنَهُمۡ أَمۡرَهُمۡۖ فَقَالُواْ
ٱبۡنُواْ عَلَيۡهِم بُنۡيَٰنٗاۖ رَّبُّهُمۡ أَعۡلَمُ بِهِمۡۚ قَالَ ٱلَّذِينَ غَلَبُواْ عَلَىٰٓ
أَمۡرِهِمۡ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيۡهِم مَّسۡجِدٗا ٢١ سَيَقُولُونَ ثَلَٰثَةٞ
رَّابِعُهُمۡ كَلۡبُهُمۡ وَيَقُولُونَ خَمۡسَةٞ سَادِسُهُمۡ كَلۡبُهُمۡ
رَجۡمَۢا بِٱلۡغَيۡبِۖ وَيَقُولُونَ سَبۡعَةٞ وَثَامِنُهُمۡ كَلۡبُهُمۡۚ قُل رَّبِّيٓ
أَعۡلَمُ بِعِدَّتِهِم مَّا يَعۡلَمُهُمۡ إِلَّا قَلِيلٞۗ فَلَا تُمَارِ فِيهِمۡ إِلَّا مِرَآءٗ
ظَٰهِرٗا وَلَا تَسۡتَفۡتِ فِيهِم مِّنۡهُمۡ أَحَدٗا ٢٢ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَاْيۡءٍ
إِنِّي فَاعِلٞ ذَٰلِكَ غَدًا ٢٣ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُۚ وَٱذۡكُر رَّبَّكَ
إِذَا نَسِيتَ وَقُلۡ عَسَىٰٓ أَن يَهۡدِيَنِ رَبِّي لِأَقۡرَبَ مِنۡ هَٰذَا رَشَدٗا
٢٤ وَلَبِثُواْ فِي كَهۡفِهِمۡ ثَلَٰثَ مِاْئَةٖ سِنِينَ وَٱزۡدَادُواْ تِسۡعٗا
٢٥ قُلِ ٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا لَبِثُواْۖ لَهُۥ غَيۡبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ
أَبۡصِرۡ بِهِۦ وَأَسۡمِعۡۚ مَا لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِيّٖ وَلَا يُشۡرِكُ
فِي حُكۡمِهِۦٓ أَحَدٗا ٢٦ وَٱتۡلُ مَآ أُوحِيَ إِلَيۡكَ مِن كِتَابِ
رَبِّكَۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلۡتَحَدٗا ٢٧



**21 Și așa cum am plinit Noi în privința lor aceste minuni ce indică puterea Noastră, precum adormirea lor vreme de mulți ani, și trezirea lor după aceasta, tot astfel am făcut Noi ca ei să fie descoperiți de către oamenii orașului lor, ca ei să știe că făgăduința lui Allah cu privire la izbânda garantată dreptcredincioșilor și înviere este Adevăr și că Ceasul va veni, fără îndoială. Și atunci când oamenii din peșteră au fost descoperiți, și mai apoi ei au murit, cei care i-au descoperit au fost în divergența cu privire la ce ar trebui să facă cu ei. Unii dintre ei au zis: „Înălțați la intrarea în peștera lor o zidire, care să-i ascundă și să-i protejeze! Domnul lor știe mai bine ce-i cu ei, însă este vădit din cele întâmplate lor că ei au un stătut special la Allah!" Dar cei influenți dintre ei, fără a avea însă cunoașterea și nici chemarea către religia cea dreaptă, au zis: „Să zidim deasupra lor un loc de Rugăciune, ca o formă de înnobilare și reamintire a statutului lor.„**

**22 Unii dintre cei ce vorbesc în zadar și întru deșertăciune, vor zice în privința numărului lor: „Ei au fost trei, iar al patrulea era câinele lor". Iar alții dintre ei vor zice: „Ei au fost cinci, iar al șaselea era câinele lor". Și fiecare dintre aceste două grupuri a susținut cele pe care ei le spuneau, fără a avea vreo dovadă exactă și făcând doar presupuneri. Și vor zice alții dintre ei: „Ei au fost șapte și al optulea era câinele lor". O, tu, profetule, spune: „Domnul meu știe mai bine numărul lor și nu sunt decât puțini aceia care-l cunosc, dintre cei pe care Allah i-a înștiințat." Așadar, nu discuta cu oamenii Cărții, și nici cu alții dintre aceștia, argumentând asupra numărului lor, și nici cu privire la nimic altceva referitor la aceștia, decât printr-o vorbă directă, fără ascunzișuri, rezumându-te la cele care ți-au fost revelate în privința lor. Și nu-i întreba pe niciunul dintre aceștia cu privire la anumite detalii despre ei, căci ei nu au cunoștință despre aceasta.**

**23 Și nu spune, o, tu, profetule, în privința unui lucru pe care vrei să-l plinești mâine: „Eu voi face aceasta mâine!", pentru că tu nu știi dacă îl vei putea face, sau o stavilă va fi pusă între tine și el; și aceasta este o îndemnare pentru fiece musulman. 24 Nu spune aceasta decât legând plinirea acestui lucru de voia lui Allah, zicând: „Îl voi face, dacă voiește Allah, mâine!" Și pomenește-L pe Domnul tău, spunând: „Dacă voiește Allah!„, dacă ai uitat să o spui mai înainte și mai spune: „Poate că Domnul meu mă va conduce întru aceasta către călăuzire și îndrumare."**

**25 Oamenii peșterii au rămas în peștera lor vreme de trei sute noua ani.**

**26 Spune, o, tu, profetule: „Allah știe mai bine cât au rămas ei în peștera lor și El ne-a vestit nouă perioada sălășluirii lor în ea. Și nimeni nu mai poate avea niciun cuvânt [de spus] după Cuvântul lui, Preaslăvitul. Numai ale Lui sunt cele neștiute din ceruri și de pre pământ, creația și cunoașterea lor! Cât de bine văzător este El, Preaslăvitul, căci El vede totul, și cât de bine ascultător este El, căci El aude totul! Ei nu au, afară de El, niciun ocrotitor care să ia în grijă ceea ce îi privește pe ei și nici nu are pe nimeni asociat în judecata Lui, căci El este Unicul ce deține judecata!" Și atunci când Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a evidențiat ca Judecata este numai a Sa, El i-a poruncit profetului Său să recite ceea ce i s-a revelat lui din reglementările Domnului său, și să le urmeze, și a spus:**

**27 Și recită, o, tu, profetule, și plinește totodată ceea ce ți-a fost revelat ție de către Allah din Coran. Și nimeni nu poate schimba cuvintele Sale, căci ele sunt întru totul adevăr și dreptate, și tu nu vei afla în afară de El alt adăpost în care să te retragi, și nici alt apărător la care să poți cauta apărarea în afară de El!**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Legea islamică interzice luarea mormintelor drept locuri de închinare și plinirea rugăciunii în acestea, precum și construirea locurilor de rugăciune peste ele. 2 - În această povestire se oferă un argument elocvent cu privire la capacitatea lui Allah de a aduna și învia trupurile din morminte și a-i judeca pe oameni. 3 - Aceste versete indică faptul că disputarea și argumentarea lăudabilă este aceea care e făcută într-o modalitate plăcută [și binevoitoare]. 4 - Rânduiala și manierele islamice presupun asocierea tuturor lucrurilor viitoare cu Voia lui Allah Preaînaltul.**

وَٱصۡبِرۡ نَفۡسَكَ مَعَ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ رَبَّهُم بِٱلۡغَدَوٰةِ وَٱلۡعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجۡهَهُۥۖ وَلَا تَعۡدُ عَيۡنَاكَ عَنۡهُمۡ تُرِيدُ زِينَةَ ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَا تُطِعۡ مَنۡ أَغۡفَلۡنَا قَلۡبَهُۥ عَن ذِكۡرِنَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ وَكَانَ
أَمۡرُهُۥ فُرُطٗا ٢٨ وَقُلِ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكُمۡۖ فَمَن شَآءَ فَلۡيُؤۡمِن وَمَن
شَآءَ فَلۡيَكۡفُرۡۚ إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمۡ سُرَادِقُهَاۚ
وَإِن يَسۡتَغِيثُواْ يُغَاثُواْ بِمَآءٖ كَٱلۡمُهۡلِ يَشۡوِي ٱلۡوُجُوهَۚ بِئۡسَ
ٱلشَّرَابُ وَسَآءَتۡ مُرۡتَفَقًا ٢٩ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجۡرَ مَنۡ أَحۡسَنَ عَمَلًا ٣٠ أُوْلَٰٓئِكَ
لَهُمۡ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمُ ٱلۡأَنۡهَٰرُ يُحَلَّوۡنَ فِيهَا مِنۡ أَسَاوِرَ
مِن ذَهَبٖ وَيَلۡبَسُونَ ثِيَابًا خُضۡرٗا مِّن سُندُسٖ وَإِسۡتَبۡرَقٖ مُّتَّكِـِٔينَ
نصف الحزب ٣٠ فِيهَا عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِۚ نِعۡمَ ٱلثَّوَابُ وَحَسُنَتۡ مُرۡتَفَقًا ٣١ ۞ وَٱضۡرِبۡ
لَهُم مَّثَلٗا رَّجُلَيۡنِ جَعَلۡنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيۡنِ مِنۡ أَعۡنَٰبٖ وَحَفَفۡنَٰهُمَا
بِنَخۡلٖ وَجَعَلۡنَا بَيۡنَهُمَا زَرۡعٗا ٣٢ كِلۡتَا ٱلۡجَنَّتَيۡنِ ءَاتَتۡ أُكُلَهَا وَلَمۡ
تَظۡلِم مِّنۡهُ شَيۡـٔٗاۚ وَفَجَّرۡنَا خِلَٰلَهُمَا نَهَرٗا ٣٣ وَكَانَ لَهُۥ ثَمَرٞ فَقَالَ
لِصَٰحِبِهِۦ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَنَا۠ أَكۡثَرُ مِنكَ مَالٗا وَأَعَزُّ نَفَرٗا ٣٤



**(28) Însoțește-te cu aceia care-L cheamă pe Domnul lor, întru adorare, cerându-I Lui dimineața și seara, pe deplin sinceri și devotați Lui! Și nu întoarce ochii tăi de la ei, dorind să te alături celor bogați și influenți. Și nu-l urma pe acela a cărui inimă am făcut-o nepăsătoare față de pomenirea Noastră, pecetluind-o, și care ți-a cerut ție să-i alungi din întrunirile tale pe cei sărmani, și a dat întâietate celor spre care îl îndeamnă poftele și dorințele lui, în defavoarea supunerii față de Domnul său, faptele sale fiind astfel în deșert.**

**(29) O, tu, profetule! Spune-le acelora care sunt depărtați de pomenirea lui Allah, datorită nepăsării inimilor lor: „Cele cu care eu am venit sunt Adevărul, iar acesta este de la Allah, ci nu de la mine. Și eu nu voi răspunde cerinței voastre de a–i alunga pe dreptcredincioși. Așadar, acela dintre voi care voiește să creadă în acest Adevăr, să creadă, și el va avea o răsplată care îl va ferici; iar acela dintre voi care nu voiește să creadă, atunci să nu creadă, însă el va fi întristat de pedeapsa ce îl va aștepta!” Cu adevărat, Noi am pregătit pentru cei ce și-au nedreptățit propriile suflete prin alegerea necredinței un foc mare, ale cărui ziduri îi înconjoară, nemaiputând astfel scăpa de el. Iar atunci când vor cere să li se dea apa, datorită setei lor intense, li se va da lor de băut o apă asemenea unui ulei clocotitor, ce le va arde fețele datorită fierbințelii lui. Ce cumplită este această băutură cu care ei vor fi adăpați și care nu va face să le treacă setea, ci, dimpotrivă, o va spori și mai mult, și care nu va putea stinge nici flăcările ce le lovesc trupurile. Și în ce rău lăcaș ei locuiesc și în ce cumplit sălaș ei sălășluiesc. Și atunci când Allah a menționat pedepsele pregătite celor nelegiuiți, El a menționat și răsplata cea nobilă pregătită dreptcredincioșilor, și a spus:**

**(30) Cu adevărat, aceia care cred în Allah și plinesc fapte bune, și-au înfrumusețat faptele lor și pentru aceasta ei vor avea o răsplată măreață, căci Noi nu lăsăm să se piardă răsplata aceluia care săvârșește fapte bune, ci, dimpotrivă, Noi le oferim lor răsplata lor completă, fără a lipsi din ea nimic!**

**(31) Cei caracterizați de credința și plinirea de fapte bune vor avea ca sălaș Grădinile Raiului, în care ei vor rămâne veșnic. Pe sub lăcașurile lor vor curge pâraiele cu apă bună și dulce ale Paradisului. În ele se vor împodobi cu brățări de aur și vor îmbrăca straie verzi din mătase și brocart. Ei vor sta rezemați pe divane împodobite cu perdele frumoase. Ce minunată răsplată au ei și minunat sălaș și ce bun lăcaș este pentru ei Paradisul! Și atunci când Allah Preaslăvitul a evidențiat răsplata celor nelegiuiți, El a vădit și răsplata dreptcredincioșilor și a dat o pildă în privința acestora, spunând: (32) O, tu, profetule! Spune-le lor pilda a doi bărbați: unul necredincios și altul credincios. Celui necredincios dintre ei i-am dat Noi două grădini împrejmuite cu palmieri de curmale, iar pe locul gol dintre ele am făcut să crească ogoare.**

**(33) Și fiecare dintre cele două grădini a dat roadele sale, dintre curmale, struguri și grâne și nu i-a lipsit lui nimic, ci, dimpotrivă, toate i-au fost date lui în mod complet și pe deplin. Și am făcut Noi să curgă prin mijlocul lor un pârâu, pentru ca ele să poată fi udate cu ușurință.**

**(34) Și proprietarului celor două grădini i-au fost date și alte averi și roade, și el i-a zis tovarășului său cel dreptcredincios, stând de vorbă cu el, fălindu-se față de acesta: „Eu am mai multă avere decât tine și sunt mai nobil, și am un neam mai mare și mai puternic decât al tău!”**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Virtuțile întovărășirii cu cei drepți, buni și aleși, și strădauința și lupta împotriva propriului sine întru întovărășirea cu aceștia și căutarea companiei lor, chiar și dacă aceștia ar fi nevoiași, căci în prietenia cu ei se află beneficii nenumărate. 2 - Sporirea pomenirii lui Allah cu o inimă vie este unul dintre factorii binecuvântării și ai sporului aflat în durata vieții și în timpul de care omul dispune.**

**3 - Două dintre bazele primirii răsplății și ale mântuirii sunt credința, și împlinirea de fapte bune ce o însoțește, întrucât Allah a garantat pentru acestea răsplata acestei vieți, cât și a Vieții de Apoi.**

وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ وَهُوَ ظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ قَالَ مَآ أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِۦٓ
أَبَدٗا ٣٥ وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةٗ وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ
خَيۡرٗا مِّنۡهَا مُنقَلَبٗا ٣٦ قَالَ لَهُۥ صَاحِبُهُۥ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَكَفَرۡتَ
بِٱلَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٖ ثُمَّ مِن نُّطۡفَةٖ ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلٗا ٣٧
لَّٰكِنَّا۠ هُوَ ٱللَّهُ رَبِّي وَلَآ أُشۡرِكُ بِرَبِّيٓ أَحَدٗا ٣٨ وَلَوۡلَآ إِذۡ دَخَلۡتَ
جَنَّتَكَ قُلۡتَ مَا شَآءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِۚ إِن تَرَنِ أَنَا۠ أَقَلَّ مِنكَ
مَالٗا وَوَلَدٗا ٣٩ فَعَسَىٰ رَبِّيٓ أَن يُؤۡتِيَنِ خَيۡرٗا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرۡسِلَ
عَلَيۡهَا حُسۡبَانٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَتُصۡبِحَ صَعِيدٗا زَلَقًا ٤٠ أَوۡ يُصۡبِحَ
مَآؤُهَا غَوۡرٗا فَلَن تَسۡتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبٗا ٤١ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ
فَأَصۡبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيۡهِ عَلَىٰ مَآ أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَٰلَيۡتَنِي لَمۡ أُشۡرِكۡ بِرَبِّيٓ أَحَدٗا ٤٢ وَلَمۡ تَكُن لَّهُۥ
فِئَةٞ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ٤٣ هُنَالِكَ ٱلۡوَلَٰيَةُ
لِلَّهِ ٱلۡحَقِّۚ هُوَ خَيۡرٞ ثَوَابٗا وَخَيۡرٌ عُقۡبٗا ٤٤ وَٱضۡرِبۡ لَهُم مَّثَلَ ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَا كَمَآءٍ أَنزَلۡنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخۡتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلۡأَرۡضِ
فَأَصۡبَحَ هَشِيمٗا تَذۡرُوهُ ٱلرِّيَٰحُۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ مُّقۡتَدِرًا ٤٥



**(35) Și necredinciosul a intrat în grădina lui, însoțit fiind de cel dreptcredincios, pentru a i-o arăta, în vreme ce el se nedreptățea pe el însuși prin necredința și semețirea sa, și a zis: „Nu cred că această grădină pe care tu o vezi va pieri vreodată, pentru că eu am luat toate măsurile de siguranță ca ea să dăinuie. (36) Eu nu cred că Ceasul va veni și cred că viață este continuă. Și dacă, să presupunem că acesta s-ar produce, dacă eu voi fi înviat și voi fi adus la Domnul meu, eu voi găsi după înviere ceea ce eu îmi doresc și este și mai bun decât această grădină a mea. Pentru că faptul că eu sunt bogat în viața lumească presupune că eu voi fi bogat în Viața de Apoi, după înviere. (37) Și i-a zis lui tovarășul său cel dreptcredincios, cântărind cele spuse de el: „Oare nu crezi tu în Cel care l-a creat pe tatăl tău, Adam, din țărână, apoi te-a creat pe tine dintr-o picătură [de spermă] și ți-a dat ție chip de bărbat și a potrivit părțile trupului tău și te-a întregit? Căci Acela care a fost capabil de toate acestea este capabil și să învie morții. (38) Însă eu nu spun asemenea celor pe care tu le rostești, ci eu spun: „Allah Preaslăvitul, Domnul meu este Cel care ne-a binecuvântat cu toate aceste binecuvântări și eu nu-I fac Lui niciun asociat întru adorare.”**
**(39) Oare nu vei spune tu atunci când ai pătruns în grădina ta: „Ce voiește Allah [se împlinește]! Nu este putere decât numai la Allah!” Căci El este Cel care face ceea ce El voiește și El este Cel Atotputernic. Iar dacă mă vezi pe mine cu mai puțină avere și cu mai puțini copii decât tine.**
**(40) Eu cred că Allah îmi va da mie ceva mai bun decât grădina ta și va trimite asupra grădinii tale o pedeapsă din cer, grădină ta devenind astfel un pământ sterp și alunecos de neted. (41) Ori s-ar putea ca apa ei să se ducă așa de adânc în pământ, încât nu mai poți ajunge la ea pentru a o scoate, iar dacă apa grădinii va dispărea, nu va mai dăinui nici ea.” (42) Și cele pe care dreptcredinciosul le-a presupus s-au împlinit, și roadele grădinii necredinciosului au fost cuprinse de nimicire, iar el a rămas frângându-și mâinile datorită puternicii resimțiri a pierzaniei și a regretelor pentru averile pe care le cheltuise pentru construirea și consolidarea ei, în vreme ce grădină i se înfățișa prăbușită, cu tot cu aracii pe care fuseseră ridicate ramurile viței de vie. Și el a zis: „Ce bine ar fi fost dacă eu aș fi crezut numai în Domnul meu, Unicul, și nu I-aș fi făcut Lui niciun asociat întru adorare!”**
**(43) Acest necredincios nu a avut nicio adunare care să-l ajute împotriva pedepsei pogorâte asupra lui. Și deși el se semețea mai înainte cu neamul său, el nu a putut găsi niciun ajutor întru îndepărtarea nimicirii grădinii sale de către Allah. (44) La acest nivel, susținerea nu poate fi decât numai de la Allah, Unicul, și El Preaslăvitul dă cea mai bună răsplată celor aleși de El dintre dreptcredincioși, și le sporește răsplata lor. Și de ce bună urmare vor avea parte ei!**
**(45) Și dă-le, o, tu, profetule, celor acaparați de viața lumească, o pildă. Căci ea, în sensul efemerității ei și al rapidității sfârșirii ei, este asemenea apei de ploaie pe care Noi o trimitem din cer și prin ea încolțesc plantele de pe pământ, care mai apoi se coc și se usucă, devenind fărâme sfărâmate, ce sunt purtate de vânt către alte zări, iar pământul redevine sterp, așa cum fusese mai înainte. Iar Allah este cu putere peste toate , și nimic nu Îi este Lui cu neputință, iar El învie ceea ce El voiește și face să dispară ceea ce El voiește.**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Dreptcredinciosul nu trebuie să se simtă în inferioritate în fața bogăției necredinciosului, ci, dimpotrivă, el trebuie să-l sfătuiască pe acesta și să-l îndrume către credința în Allah, recunoașterea și afirmarea Unicității Sale și mulțumirea arătată Lui pentru binecuvântările și privilegiile Sale pogorâte asupra-i. 2 - Se impune că oricui i-a plăcut ceva din averea lui sau din urmașii lui și s-a minunat de ele, să asocieze și să atribuie această binecuvântare Domnului și Dăruitorului ei de drept spunând: „Ceea ce a vrut Allah [s-a împlinit]! Nu există nicio putere decât prin Allah.„ 3 - Dacă Allah voiește binele unui om, îi grăbește acestuia încercarea în viața lumească, ca o modalitate de readucere a lui la calea cea dreaptă. 4 - Permisibilitatea rugii pentru prejudicierea averii celui pentru care aceasta este motivul nelegiuirii, necredinței și pierzaniei sale.**

ٱلۡمَالُ وَٱلۡبَنُونَ زِينَةُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَٱلۡبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ
خَيۡرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابٗا وَخَيۡرٌ أَمَلٗا ٤٦ وَيَوۡمَ نُسَيِّرُ ٱلۡجِبَالَ وَتَرَى
ٱلۡأَرۡضَ بَارِزَةٗ وَحَشَرۡنَٰهُمۡ فَلَمۡ نُغَادِرۡ مِنۡهُمۡ أَحَدٗا ٤٧ وَعُرِضُواْ
عَلَىٰ رَبِّكَ صَفّٗا لَّقَدۡ جِئۡتُمُونَا كَمَا خَلَقۡنَٰكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةِۭۚ بَلۡ زَعَمۡتُمۡ
أَلَّن نَّجۡعَلَ لَكُم مَّوۡعِدٗا ٤٨ وَوُضِعَ ٱلۡكِتَٰبُ فَتَرَى ٱلۡمُجۡرِمِينَ
مُشۡفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَٰوَيۡلَتَنَا مَالِ هَٰذَا ٱلۡكِتَٰبِ
لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةٗ وَلَا كَبِيرَةً إِلَّآ أَحۡصَىٰهَاۚ وَوَجَدُواْ مَا عَمِلُواْ
حَاضِرٗاۗ وَلَا يَظۡلِمُ رَبُّكَ أَحَدٗا ٤٩ وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ
لِأٓدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبۡلِيسَ كَانَ مِنَ ٱلۡجِنِّ فَفَسَقَ عَنۡ أَمۡرِ رَبِّهِۦٓۗ
أَفَتَتَّخِذُونَهُۥ وَذُرِّيَّتَهُۥٓ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِي وَهُمۡ لَكُمۡ عَدُوُّۢۚ
ثلاثة أرباع الحزب ٣٠ بِئۡسَ لِلظَّٰلِمِينَ بَدَلٗا ٥٠ ۞ مَّآ أَشۡهَدتُّهُمۡ خَلۡقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ وَلَا خَلۡقَ أَنفُسِهِمۡ وَمَا كُنتُ مُتَّخِذَ ٱلۡمُضِلِّينَ عَضُدٗا
٥١ وَيَوۡمَ يَقُولُ نَادُواْ شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُمۡ فَدَعَوۡهُمۡ
فَلَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَهُمۡ وَجَعَلۡنَا بَيۡنَهُم مَّوۡبِقٗا ٥٢ وَرَءَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ
ٱلنَّارَ فَظَنُّوٓاْ أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمۡ يَجِدُواْ عَنۡهَا مَصۡرِفٗا ٥٣



**(46) Averea și copiii sunt cele cu care omul se împodobește și înfrumusețează în această viață lumească. Însă averea nu aduce niciun beneficiu în Viața de Apoi, dacă ea nu a fost cheltuită întru cele ce aduc mulțumirea lui Allah. Iar faptele și vorbele plăcute la Allah au o mai bună răsplată decât toate podoabele vieții lumești. Acestea sunt cele mai dătătoare de nădejde pentru om. Pentru că podoabele vieții lumești sunt efemere, în vreme ce răsplata faptelor și vorbelor plăcute este veșnică la Allah.**
**(47) Și amintește-ți Ziua în care vom face Noi să plece munții din loc și vei vedea pământul neted și gol, datorită dispariției de pe el a munților, pomilor și clădirilor. Și vom aduna Noi toate făpturile, fără să lăsăm pe niciunul dintre ei neînviat.**
**(48) Și oamenii vor fi înfățișați dinaintea Domnului tău în rânduri, pentru judecată, și li se va spune lor: „Iată că voi ați venit la Noi singuri, desculți, goi, necircumciși, întocmai așa precum v-am creat pe voi prima dată; deși voi ați pretins că nu veți fi înviați și că Noi nu vă vom hotărî vouă o vreme și un loc în care să vă răsplătim pentru faptele voastre."**
**(49) Cartea faptelor va fi dată, și unii dintre ei își vor lua cartea în mâna dreaptă, în vreme ce alții își vor lua cartea în mâna stângă. Și îi vei vedea, o, omule, pe cei păcătoși, înfricoșați de cele aflate în ea, pentru că ei știu prea bine necredința și păcătuirea cărora le-au dat curs, și vor spune: „Vai nouă, ce pierzanie și ce nenorocire! Ce-i cu această carte care nu a lăsat nimic nepomenit, nici mai mic, și nici mai mare, dintre faptele noastre, decât consemnând și socotind?" Și ei vor găsi scrise și însemnate cele pe care le-au săvârșit în viața lumească întru păcătuire. Iar Domnul tău, o, profetule, nu nedreptățește pe nimeni, și nu îl pedepsește pe cel fără păcat și nici nu-i scade celui prea bine supus nimic din răsplata sa.**
**(50) Și amintește-ți, o, tu, profetule, atunci când Noi le-am spus îngerilor: „Prosternați-vă lui Adam în semn de respect [și recunoștință]!", și s-au prosternat ei toți, în afară de Iblis care era dintre djinni, nu dintre îngeri, și care s-a răzvrătit și s-a semețit, și a fost el astfel nesupus Domnului său. Oare îi luați voi pe el și pe urmașii lui, o, oameni, drept ocrotitori în locul Meu, în vreme ce ei vă sunt vouă vrăjmași?! Ce rea și ce urâtă faptă săvârșesc nelegiuiții care i-au luat pe șeitani ca ocrotitori ai lor, în locul căutării ocrotirii lui Allah Preaînaltul.**
**(51) Cei pe care voi i-ați luat ca ocrotitori sunt și ei supuși, asemenea vouă, și Eu nu i-am luat pe ei ca martori atunci când Eu am creat cerurile și pământul, și nici nu i-am luat pe ei martori la crearea lor înșiși. Căci Eu, Unicul, creez și orânduiesc și nu i-am luat pe cei care duc întru rătăcire dintre șeitani, oameni și djinni ca ajutor! Eu Îmi sunt Atotsuficient Mie și nu am nevoie de niciun ajutor. (52) Și amintește-le, o, tu, profetule, de Ziua Judecății, atunci când Allah le va spune celor care I-au făcut asociați în viața lumească: „Chemați-i voi pe aceia care ați pretins că Îmi sunt asociați Mie, poate că ei vă vor fi de ajutor!" Și ei îi vor chema, însă aceia nu vor răspunde chemării lor și nici nu le vor fi de niciun ajutor. Și vom pune între adoratori și cei care au fost adorați un loc al pierzaniei în focul Iadului. (53) Politeiștii vor vedea focul și vor ști atunci, cu o convingere nestrămutată, că ei vor intra în el, însă nu vor afla niciun loc în care să poată fugi și să se refugieze de el.**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Omul trebuie să se străduiască să plinească cât mai multe dintre faptele bune ce rămân veșnice, acestea presupunând orice vorbă sau faptă bună, care este păstrată pentru Viața de Apoi. 2 - Omul trebuie să își reamintească de teroarea Zilei de Apoi și să plinească fapte bune întru întâmpinarea acestei Zile, astfel încât să se salveze de groaza acesteia și să fie binecuvântat cu Paradisul lui Allah și Mulțumirea Sa. 3 - Allah Preaînaltul l-a înnobilat pe Adam (pacea fie asupra sa) și pe oameni, în general, prin porunca Lui către îngeri de a se prosterna în fața sa, la începutul creației ca o formă de recunoaștere și respect. 4 - În aceste versete se află un îndemn față de recunoașterea lui Șeitan drept vrăjmaș.**

وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَا فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ مَثَلٖۚ وَكَانَ
ٱلۡإِنسَٰنُ أَكۡثَرَ شَيۡءٖ جَدَلٗا ٥٤ وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤۡمِنُوٓاْ
إِذۡ جَآءَهُمُ ٱلۡهُدَىٰ وَيَسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّهُمۡ إِلَّآ أَن تَأۡتِيَهُمۡ سُنَّةُ
ٱلۡأَوَّلِينَ أَوۡ يَأۡتِيَهُمُ ٱلۡعَذَابُ قُبُلٗا ٥٥ وَمَا نُرۡسِلُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ
إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَۚ وَيُجَٰدِلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِٱلۡبَٰطِلِ
لِيُدۡحِضُواْ بِهِ ٱلۡحَقَّۖ وَٱتَّخَذُوٓاْ ءَايَٰتِي وَمَآ أُنذِرُواْ هُزُوٗا ٥٦
وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ فَأَعۡرَضَ عَنۡهَا وَنَسِيَ
مَا قَدَّمَتۡ يَدَاهُۚ إِنَّا جَعَلۡنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ أَكِنَّةً أَن يَفۡقَهُوهُ
وَفِيٓ ءَاذَانِهِمۡ وَقۡرٗاۖ وَإِن تَدۡعُهُمۡ إِلَى ٱلۡهُدَىٰ فَلَن يَهۡتَدُوٓاْ إِذًا
أَبَدٗا ٥٧ وَرَبُّكَ ٱلۡغَفُورُ ذُو ٱلرَّحۡمَةِۖ لَوۡ يُؤَاخِذُهُم بِمَا كَسَبُواْ
لَعَجَّلَ لَهُمُ ٱلۡعَذَابَۚ بَل لَّهُم مَّوۡعِدٞ لَّن يَجِدُواْ مِن دُونِهِۦ
مَوۡئِلٗا ٥٨ وَتِلۡكَ ٱلۡقُرَىٰٓ أَهۡلَكۡنَٰهُمۡ لَمَّا ظَلَمُواْ وَجَعَلۡنَا
لِمَهۡلِكِهِم مَّوۡعِدٗا ٥٩ وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَىٰهُ لَآ أَبۡرَحُ حَتَّىٰٓ
أَبۡلُغَ مَجۡمَعَ ٱلۡبَحۡرَيۡنِ أَوۡ أَمۡضِيَ حُقُبٗا ٦٠ فَلَمَّا بَلَغَا مَجۡمَعَ
بَيۡنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِي ٱلۡبَحۡرِ سَرَبٗا ٦١



**54 În acest Coran pogorât lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) Noi tâlcuim tot felul de pilde pentru oameni, pentru ca ei să fie îndemnați și să ia aminte, însă omul – și mai ales cel necredincios-este cel ce trage mai mult către ceartă, fără nicio bază reală.**
**55 Și nu lipsa dovezilor s-a interpus între necredincioșii cei înverșunați și încăpățânați și credința în cele cu care a venit Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de la Domnul său, și nu lipsa dovezilor s-a interpus între ei și cererea iertării de la Allah pentru păcatele lor, căci le-au fost date lor numeroase pilde în Coran și le-au venit lor dovezi limpezi. Însă ceea ce i-a oprit pe ei de la aceasta a fost cererea lor, cu îndărătnicie și nechibzuință, de a cădea asupra lor pedeapsa popoarelor de mai înainte de ei și aducerea pedepsei cu care ei erau avertizați.**
**56 Iar Noi nu-i trimitem pe profeți decât ca vestitori de bine pentru oamenii credinței și ai bunei supuneri și că prevenitori ai oamenilor necredinței și nelegiuirii, însă ei nu au puterea de a purta inimile lor către călăuzire. Cei care nu cred în Allah, argumentează și se ceartă cu trimișii, în pofida clarității semnelor lor. Încercând, prin deșertăciunea lor, să îndepărteze Adevărul pogorât lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iau Coranul, precum și cele în privința cărora ei sunt avertizați, în derâdere și în batjocură.**
**57 Și nimeni nu este mai nelegiuit decât acela căruia i s-au vestit semnele Domnului său, însă el nu a luat aminte la prevenirea pedepsei aflate în ele, și a refuzat să se lase călăuzit de acestea, uitând necredința și păcătuirea săvârșite de el în viața lumească și fără să-și ceară astfel iertare pentru ele. Peste inimile celor caracterizați de aceste atribute Noi am pus un acoperământ, care le oprește de la înțelegerea Coranului. Și în urechile lor am pus surzenie, astfel încât ei nu-l mai pot auzi cu acceptare. Și astfel, chiar și dacă tu îi vei chema înspre credință, ei nu vor putea răspunde, atâta vreme cât inimile lor vor fi acoperite și urechile lor vor fi [astupate și] surde.**
**58 Și pentru ca profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să nu caute grăbirea pedepsei celor ce îl tăgăduiau, Allah i-a spus lui: „Domnul tău, o, profetule, este Iertător al păcatelor supușilor Săi care își cer iertare și El este Dătătorul Îndurării ce cuprinde totul. Și din îndurarea Sa este și aceea că El îl păsuiește pe necredincios, pentru ca el să-și poată cere iertare. Și dacă El, Preaînaltul, ar vrea să-i pedepsească pe acești nelegiuiți, le-ar grăbi lor pedeapsa în viața lumească. Însă el este Blând și Îndurător, și le amână lor pedeapsa pentru a-și cere iertare. Ei, însă, vor avea un loc și un timp dinainte stabilit, în care ei vor fi răsplătiți pentru necredința și respingerea lor, dacă nu se vor fi căit. Și fără de El nu vor afla niciun refugiu în care să caute adăpost.**
**59 Și Noi am nimicit acele cetăți necredincioase, apropiate de voi, asemenea cetății neamului lui Hud, Salih și Șuayb, pe care, atunci când ei s-au nedreptățit pe ei înșiși prin necredință și nelegiuire, i-am nimicit pe ei și le-am rânduit lor un timp bine hotărât pentru pierzania lor.**
**60 Și adu-ți aminte, o, tu, profetule, când Moise (pacea fie asupra sa) i-a zis slujitorului său, Iosua, fiul lui Nun: „Nu mă voi opri până ce nu vom ajunge la întâlnirea celor două mări, chiar dacă va trebui să umblu vreme îndelungată până îl voi întâlni pe robul [lui Allah] cel dreptcredincios și drept, și voi învăța de la el!„**
**61 Și ei au purces. Iar atunci când au ajuns la întâlnirea celor două mari, ei au uitat peștele pe care îl luaseră ca provizie. Și Allah a înviat peștele și el a apucat drumul lui prin mare, ca printr-un canal fără a fi atins de apă.**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - În Măreția Coranului, noblețea și universalitatea acestuia, se află toate căile ce duc către o știință folositoare și către fericirea veșnică, fiecare drum fiind o cale de protecție de ceea ce este rău. 2 - Din înțelepciunea și îndurarea lui Allah și demontarea de către El a afirmațiilor celor nelegiuiți, ce argumentează împotrivă adevărului prin falsitate și nelegiuire, este unul dintre cei mai de seamă factori ai evidențierii adevărului și identificării cu claritate a falsității și a stricăciunii acesteia. 3 - În aceste versete se află o prevenire pentru cei care s-au delăsat de adevăr după ce ei l-au cunoscut mai înainte, și o avertizare cu privire la posibilitatea că, ulterior, să se pună o stavilă între ei și adevăr, nemaiputând astfel să mai ajungă la el. Și aceasta este o amenințare cruntă și o opreliște [întru a da curs acestora]. 4 - Virtuțile științei și ale purcederii întru căutarea acesteia, precum și tragerea de foloase din întâlnirea celor virtuoși și a învățaților, chiar dacă aceștia s-ar afla în orizonturi îndepărtate. 5 - Balena [„hut” în limba arabă] este un termen generic, folosit atât pentru peștii de mărime mică, cât și pentru cei de mărime mare, în Coran nefiind menționat cuvântul „pește” [„samak” în limba arabă]; referirea la peste făcându-se folosindu-se termenii de „balenă”, „nun” [în limba arabă] și „carne moale [și proaspătă]”.**

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَىٰهُ ءَاتِنَا غَدَآءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا
هَٰذَا نَصَبًا ٦٢ قَالَ أَرَءَيْتَ إِذْ أَوَيْنَآ إِلَى ٱلصَّخْرَةِ فَإِنِّى نَسِيتُ
ٱلْحُوتَ وَمَآ أَنسَىٰنِيهُ إِلَّا ٱلشَّيْطَٰنُ أَنْ أَذْكُرَهُۥ وَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ
فِى ٱلْبَحْرِ عَجَبًا ٦٣ قَالَ ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَٱرْتَدَّا عَلَىٰٓ ءَاثَارِهِمَا
قَصَصًا ٦٤ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ ءَاتَيْنَٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا
وَعَلَّمْنَٰهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ٦٥ قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰٓ أَن
تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ٦٦ قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِىَ
صَبْرًا ٦٧ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ خُبْرًا ٦٨ قَالَ
سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ صَابِرًا وَلَآ أَعْصِى لَكَ أَمْرًا ٦٩ قَالَ
فَإِنِ ٱتَّبَعْتَنِى فَلَا تَسْـَٔلْنِى عَن شَىْءٍ حَتَّىٰٓ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
٧٠ فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا رَكِبَا فِى ٱلسَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا
لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا إِمْرًا ٧١ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ
لَن تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ٧٢ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِى بِمَا نَسِيتُ وَلَا
تُرْهِقْنِى مِنْ أَمْرِى عُسْرًا ٧٣ فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا لَقِيَا غُلَٰمًا فَقَتَلَهُۥ
قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُّكْرًا ٧٤



**62 Şi când au trecut ei de locul acela, Moise i-a zis slujitorului său: „Adu-ne mâncarea noastră de dimineață, căci ne-a ajuns oboseala din pricina mersului!”**
**63 I-a răspuns băiatul: „Vezi tu ce s-a întâmplat, când noi ne-am adăpostit lângă stâncă, eu am uitat să-ți reamintesc de peste. Şi nu m-a făcut pe mine să-l uit și să nu-ți mai pomenesc de el decât numai Șeitan, și peștele a înviat și a purces spre mare, într-un mod ciudat!”**
**64 Moise (pacea fie asupra sa) i-a zis servitorului său: „Aceasta este ceea ce căutăm noi!” Căci acesta este semnul locului în care se află acel rob dreptcredincios [al lui Allah].„ Și ei s-au întors după urmele pașilor lor, pentru a nu pierde drumul, până ce au ajuns înapoi la stâncă, și, de acolo, la locul intrării peștelui.**
**65 Şi când au ajuns la locul în care pierduseră peștele, au găsit acolo un rob dintre robii Noștri cei dreptcredincioși (iar acela era Khidr – pacea fie asupra sa), căruia Noi i-am dăruit îndurarea, și o știință necunoscută de oameni, cuprinsă de povestirea care urmează.**
**66 Moise i-a zis lui, cu modestie și bunăvoință: „Oare aș putea să te urmez, pentru a mă învăța pe mine din știința care îndrumă către adevăr, pe care ți-a dat-o ție Allah?”**
**67 Al-Khidr a spus: „Dar tu nu vei putea să ai răbdare cu cele pe care le vei vedea din știința mea, întrucât ea nu este conformă cu cunoașterea pe care tu o ai.”**
**68 Şi cum ai putea tu să rabzi faptele ce le vei vedea, de vreme ce [nu le pricepi beneficiul pentru că] nu le poți cuprinde cu știința ta, și tu le judeci doar în funcție de cunoașterea pe care tu o deții [și de capacitatea ta de a înțelege]?!”**
**69 I-a răspuns Moise: „Dacă Allah voiește, mă vei afla tu pe mine răbdător la cele pe care le voi vedea din partea ta dintre fapte, și voi fi supus ție, fără a mă împotrivi niciuneia dintre poruncile tale!„**
**70 Şi i-a zis Al-Khidr lui Moise: „Dacă mă urmezi, nu mă întreba despre niciun lucru dintre cele pe care mă vei vedea că le săvârșesc, câtă vreme nu-ți pomenesc nimic despre el!”**
**71 Şi după ce s-au învoit întru aceasta, au purces la drum amândoi către mare, până ce au găsit o corabie, pe care au urcat fără a li se cere nimic, în semn de respect pentru Al-Khidr. Însă el a găurit corabia prin ruperea unei bucăți [de lemn] din ea. Şi Moise i-a zis lui, atunci: „Oare tu ai găurit această corabie pe care oamenii ne-au primit fără a plăti nimic în schimb, pentru ca tu să-i îneci pe ei? Tu ai săvârșit un lucru îngrozitor!”**
**72 Al-Khidr i-a răspuns lui Moise: „Oare nu ți-am spus că tu nu vei putea răbda celor pe care le vei vedea [de] la mine?”**
**73 I-a zis Moise (pacea fie asupra sa) lui Al-Khidr: „Nu mă dojeni pentru ceea ce n-am făcut din făgăduința mea, pentru că am uitat, și nu mă mustra și nu mă constrânge și nici nu îngreuna pentru mine întovărășirea cu tine!”**
**74 Şi au pornit ei doi mai departe, după ce au coborât de pe corabie, și au mers pe un câmp până ce s-au întâlnit cu un fecior, aflat înainte de vârsta pubertății, ce se juca cu alți doi feciori, iar Al-Khidr l-a ucis pe el. I-a zis atunci Moise: „Oare ai ucis tu un suflet nevinovat, ce nu a ajuns nici măcar la vârsta pubertarii încă și el este fără de păcat?! Cu adevărat, tu ai săvârșit un lucru îngrozitor!**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Preferința pentru ca omul să aibă un slujitor isteț, priceput, ager care să poată împlini cele pe care le poruncește și le dorește. 2 - Ajutorul coboară asupra omului în funcție de împlinirea de către el a celor ce îi sunt poruncite, iar cel care se conformează poruncii lui Allah primește un ajutor care nu îi este oferit nimănui altcuiva în afară de el. 3 - Respectul arătat față de învățător și adresarea acestuia de cel care dorește să învețe de la el, în cel mai binevoitor mod cu putință. 4 - Uitarea nu presupune mustrarea sau tragerea la răspundere, și nici nu li se aplică vreo reglementare anume. 5 - Dobândirea de către un învățat virtuos a științei pe care el nu o deține de la cel care este iscusit în privința acesteia, chiar și dacă el ar fi cu mult inferior lui în statutul științei, în general. 6 - Atribuirea științei precum și a tuturor celorlalte binecuvântări, lui Allah Preaînaltul și recunoașterea originii acestora și arătarea recunoștinței și a mulțumirii pentru ele.**